

יומי החנוכה התשפ"ד

קונטרס

עזה כמוזת

אהבה

וכמה לקט מאמרים מלוקטים
מגיליון "אז נדברו", דמבדרא
בתוככי הישיבות הקדושות
בענייני חנוכה וברוח הימים
והמסתעף

כסלו תשפ"ד

©

כל הזכויות שמורות

משפחת פולק

גאולה 15, חיפה

a8447168@gmail.com

לבירור נקודות מכירה: 052-7683095

מפתח המאמרים

- 4... (ה)עז על עוד המבליג שוד ... החוברת: עזה כמוזת אהבה... המבליג שוד על עז(ה)...
- 13.....?חנכה מימי החנוכה?.....מה אנחנו צריכים לקחת איתנו מימי החנוכה?
- 21.....!!!התנערות!!! ההתרענות... חג הרפורמה!!! השינויים!!! ההתנערות!!! ההתרענות...
- 27.....?אני לא מצליח להתחבר... איך מתרגשים בהלל...???
- 37.....!!!חובה!!! "מאמר חובה" לנצחון "האם" ... מאמר חובה!!!
- 52.....סתם הלכתי... סתם התאמצתי... ססתם... אאוף... סתם הלכתי... סתם התאמצתי... ססתם...
- 59.....לוא מהר הבייתה... עוד מעט שקיעה... אמא קוראת ליענקי... לבא מהר הבייתה... עוד מעט שקיעה...
- 66.....למעשה (בקרוב ממש) למעשה... הלכה (בקרוב ממש) למעשה...

אודות שם החוברת: עזה כמוות אהבה... המבליג שוד על עז(ה)...

בתקופה זו כולנו עומדים משתוממים והמומים מול היצור הברברי והלא הגיוני הזה שנקרא 'עזה'!!!

כל האסטרטגים והפרופסורים והמומחים לענייני מזרח התיכון... כולם ללא יוצא מן הכלל מופתעים והמומים מהכשל הגדול בהיסטוריה של תולדות הישוב בארץ ישראל... שים לב: לא מדובר בכשל מודיעיני ולא בטחוני... הכשל הוא אחד ויחיד!!! **כשל אבחוני!!! כשל בזיהוי!!!** זיהוי של ה'יצור' הזה שנקרא חמאס...!!! כשל בלהצליח להיכנס לראש של החמאסניק... כשל בלהבין איך הראש ההפוך שלו עובד... איך השיקולים שלו עובדים... פה טמון הכשל הגדול והיחיד בכל הטבח הנורא שהתרגש עלינו...

ולמה??? באמת מה קרה? איפה פה ה'טעות בזיהוי'???

אז בקצרה ממש: דבר ראשון: יש כלל ברזל: מאחורי כל פעולה עומד איזשהו הגיון!!! הכלל אומר: שכל בן אדם שעושה משהו... הוא רוצה להרויח משהו!!! ואם אני פיקח ואני לא רוצה שהוא יעשה את זה... אני פשוט צריך לזהות את הנקודה!!! מה הוא רוצה להרויח פה... ועל פי זה לעשות לגרום שהוא פשוט לא ירוויח את מה שהוא רצה להרויח ואז הוא ירד מזה... או לחילופין לדאוג באופן חיובי שהוא ירויח את זה ממקום אחר ואז הוא יפסיק... או לגרום שיהיה לו מאוד הרבה מה להפסיד (הרבה יותר ממה שהוא חושב שהוא ירויח) ואז הוא לא יעשה את זה... כאן בכמה שורות גוללתי בפניך את כל ענף המקצוע של הפרופסורים ואנשי המקצוע המומחים לענייני מזרח התיכון... זה הנושא שלהם... ללמוד את הראש של האויב... כדי להילחם בו פסיכולוגית בעיקר!!! וממילא תמיד כשניסו להיכנס לראש של החמאס ולהבין מה הם רוצים להרויח בכל הסבבים והטרור והבלגן שהם כל הזמן מייצרים... כולם בסופו של דבר הבינו שאין מה לחשוש מהתפרצות בלתי מרוסנת (בודאי לא בסדר גודל שאכן קרה... אפילו לא רבע מזה...)... כי... כי השכל הישר אמר שלא שווה להם לצאת בפעילות טרור ברברית... כי... כי מה

הם ירויחו מזה... (מילא איראן רוצה להשמיד את ארץ הקודש רח"ל... נו... יש לה לפחות איזשהו סיכוי רח"ל.... מילא גנב רוצה להרוויח כסף... אבל סתם לירות טיל ולעשות בלגן ולברוח חזרה למנהרה... סתם להרוג 1000 איש ולהמיט חורבן על כל עזה... ו... וזהו?? מה העניין... מה ההיגיון?? מה הרווחת...?? תחשוב רגע...) **מהסיבה הזו אף אחד לא חלם שכזה**

דבר יקרה!!!

ותכל'ס... בניגוד לכל היגיון זה קרה!!! וזה קרה בעענק!!! וזה היה מתוכנן בקפידה!!! ופה טובי המוחות והאסטרטגיה פשטו רגל אחד אחרי השני וכל התיאוריות בבת אחת נפרכו... וכעת לא מצליחים להבין... מה רצה הארגון הנפשע הזה **להרוויח?** מה... הוא באמת תכנן לכבוש את כל המדינה?? נו באמת... הרי הוא מבין טוב מאוד שהוא לא יכול... (גם לכבוש ישוב אחד לגמרי הוא ידע שהוא לא באמת יצליח). אז בשביל מה?? להגיע... להרוג... לעשות פוגרום... ולחזור שוב למנהרות ואז לגזור על עצמו מלחמה שתמוטט אותו לגמרי? בשביל מה?? תנסה לחשוב רגע: מה הם חשבו?? מה?? מה הם רצו להרויח?? **אבל כעת!!! כשכבר מאוחר מידי... כעת כולם מתחילים להבין** שראש ערבי של חמאסניק מעזה עובד בצורה אחרת לגמרי לגמרי... מכיוון אחר לגמרי לגמרי ממה שכולם חשבו... מה מתברר???

אז ככה: יש כלל: אין עונג ותחושת עוצמה יותר גדולה מ--- **חלש שמצליח לשלוט על החזק!!!**

שים לב: עם כל הכבוד לאיש החזק והשולט... כמה שזה עוצמה להרגיש האיש החזק!!! **אבל עדיין!!!** הרבה הרבה יותר עוצמה זה להיות דווקא **החלש** שמצליח להכתיב לאיש החזק את הסדר יום...

לדוגמא: כשמרכיבים ממשלה... יש את המפלגה הגדולה ביותר- מפלגת שלטון... ויש תמיד את המפלגה הקטנה ביותר שהיא ע"פ רוב 'לשון מאזניים', ואז נוצר מצב שכולם תלויים בה!!! כולם נושאים אליה עיניים ומתרפסים אליה... ומפריחים לה הבטחות ומתחננים אליה... עכשיו: יש לי שאלה!!! שים לב: מי נמצא יותר באופוריה ובשכרון כח?? האם ראש המפלגה הגדולה או הקטנה?? ברור שראש המפלגה **הקטנה!!!** הוא מרגיש עוצמה וחוזק הרבה

יותר מראש הממשלה בעצמו שיש לו 38 מנדטים... ולמה? כי מי שיש לו כבר 38 מנדטים... נו... בסדר... יש לו עוצמה!!! אבל ס"ס זה מה שהוא!!! הוא באמת עוצמה... הוא מפלגת שלטון... (אדרבה... עד כמה שהוא באמת חזק... הוא כל הזמן בסיכון מול מישהו שעלול להתגלות עוד יותר חזק ממנו ולכופף אותו ולקחת ממנו את השלטון) אבל אני הפצפון... עם שש מנדטים... אם אני מסוגל כעת להלך אימים על כולם... אם כולם מחזרים אחרי ומתחננים לי ומוכנים להבטיח לי הרים וגבעות... זו תחושת עוצמה בלתי נתפסת!!! חסר פרופורציות לגובה האמיתי שלי!!! למרבה האבסורד... העוצמה שיש לחלש ששולט על החזק!!! היא הרבה יותר מהחזק בעצמו!!! כי הקונוץ הגדול זה לא עד כמה אתה חזק!!! אלא עד כמה למרות החולשה... מצליח להכתיב לחזק את הסדר יום!

נקוט כלל זה בדיך: אין עונג ותחושת עוצמה יותר גדול לחלש שהוא שולט על החזק!!!

היסוד הזה שאני אומר כאן... זה לא המצאה שלי... זה גמ' מפורשת בשבת!!! זה רב יהודה אמר רב... הגמ' מביאה את הפסוק בעמוס: "המבליג שוד על עז'!!! מה פירוש המילים האלו???

אומר רב יהודה אמר רב: הקב"ה ברא מנגנון איזון פלאי!!! שקיימים בעלי חיים זעירים וחלשים שמצליחים להלך אימים על החיות הכי מסוכנות... לדוגמא: אימת מפגיע על ארי... מפגיע זה בעל חי קטן אבל שיש לו קול אדיר... וכשהוא מגביה את הקול שלו האריה נבהל ממנו ובורח ממנו כמו חתול... על אותו משקל: **אימת כילבית על לויתן...** כילבית זה דג קטן מאוד והוא נכנס ללווייתן האדיר לתוך האוזן והוא ממרר לו שם את החיים... הלווייתן יוצא מדעתו... וממי?? מאיזה דג פצפון...

נו... תגיד לי: מי פה יותר עוצמתי?? המפגיע או האריה? ברור שהמפגיע!!! כי האריה נכון שהוא עוצמתי... אבל ס"ס הוא אריה... אריה אמור להיות חזק... אבל המפגיע שהוא כ"כ חלש... אם המפגיע הצפזפון הזה מצליח להכתיב לאריה את הסדר יום... זו עוצמה בלתי נתפסת!!! אם הכילבית הקטנה הזו מצליחה להוציא ללווייתן את הנששמה... אז לכילבית הזו יש עוצמה אדירה!!!

כאן במילה אחת הצבענו על הנקודה!!! מה עומד מאחורי הראש ההפוך של

עזה???

הסיפור הוא במילה אחת: **אימת מפגיע על הארי... אימת כילבית על ליויתן...** עד היום כשראו שהערבי מעזה זורק טילים על תל אביב... כולם הבינו שהוא כנראה רוצה להרויח משהו... מה הוא רוצה?? הוא כנראה במצוקה... הוא רוצה מאיתנו עוד כסף... הוא רוצה שיכירו בו... שיתנו לו מדינה... אז בא נתמודד מולו... בא נגרום שיהיה לו מה להפסיד... אולי ניתן לו כסף והוא ישתוק... כי אז לא יהיה כדאי לו לצאת במלחמה ולהפסיד... **ובסוף מה התברר?? לא!!!**

שום דבר!!!

הוא רוצה דבר אחד ויחיד: המבליג שוד על עז! אין תחושת עוצמה ושליטה יותר גדולה לחלש כמו שהוא שולט על החזק ומכתוב לו את היום!!! זה מה שהוא רוצה... ולא יותר!!!

זה בדיוק מה שקרה בעזה... בעזה מסתובבים שני מיליון וחצי משועממים... מחוסרי בית... חסרי אינטליגנציה... אבק אדם... לא יודעים קרוא וכתוב... שכבה סוציו אקונומי כמעט הכי נמוכה בעולם... ובשעה שהם מחוסרי תעסוקה ומתגוררים בפחונים... תוך כדי!!! תוך כדי הם יודעים טוב מאוד ששם!!! מאחורי גדר הפרדה... במרחק של ק"מ ספורים... שם גרים אנשים מחוייטים ומכובדים... היי-סוסייטי... אנשי מערב כאלו עם עניבה אדומה וחולצה ורודה... אנשים כאלו שמסתכלים עליך מלמעלה למטה וסוגרים אותך בתוך רצועת עזה ולא נותנים לך לזה... כל ערבי בעזה יודע טוב מאוד שדירה בתל אביב שווה כמו 25 דירות בעזה (ללא הגזמה...) וזהו!!! ככה הערבי העזתי חי את חייו במעמד הנחיתי שלו מול העולם הגדול...

והנה!!! יום אחד בהיר ניגש אליו מחבל ואומר לו... תקשיב... אתה יכול בצ'ק אחד לשלוט על כל גוש דן!!! כן... אתה!!! אתה יכול להיות ראש העיריה הבלתי נבחר של תל אביב... כן... אתה!!!

אתה הטמבל עם הכפכפים... אתה האבק אדם יכול להכתיב לכל גוש דן האם יהיה היום מוסדות חינוך או לא... האם יפתחו העסקים... **העיניים של העזתי**

הנחיתי מתעגלות בתדהמה... מה...? כן?? בטוח???

כן... בטוח... הנה... בבקשה... קח משגר... אתה עכשיו זורק עכשיו טיל לכיוון תל אביב יפו... וזהו!!! מיליון בני אדם רצים בפחד אימים עם העניבה למרחבים המוגנים... ואתה תקבע להם מתי להיכנס לממדים ואתה תקבע להם מתי לצאת... ברוך הבא ראש עיריית תל אביב... אתה!!! אתה האבק אדם... אתה שולט על שתי מיליון ישראלים... אתה יכול לסובב אותם על האצבע שלך... **אתה קולט איזה עוצמה יש פה?? אתה קולט את תחושת העונג והעוצמה שהרגע קיבל הברברי עם הכפכפים???**

זהו!!! הוא לא צריך יותר מזה!!! הוא לא צריך יותר מזה!!! הוא לא צריך יותר מזה!!!

יותר מזה!!!

הוא מבחינתו... הגיע לפסגה!!! אני החלש מנהל ומכתיב למדינת ישראל את החיים... מי צריך פסגה יותר גבוהה מזה? האם יש בכלל פסגה יותר עוצמתית מזו?? אתה קולט? העזתי בכלל לא רצה לכבוש את תל אביב... הוא לא מחפש את זה... הוא רוצה להמשיך להיות השוד והחלש מעזה שיוצא ביום בהיר ועושה בלגן ומצליח להביא לכאן את נשיא ארה"ב... (אני חושב שלא קשה להבין את זה... יש הרבה אנשים שהיו חולמים להצטלם עם נשיא ארה"ב... יש כאלו שהיו חולמים שנשיא ארה"ב יתקשר אליהם... ואם אני מגיע אליך עם רעיון שאתה יכול להחליט לנשיא ארה"ב להגיע לכאן... אתה יכול להחליט ל'נושאת המטוסים' האמריקאית את התוואי שלה לחצי שנה הקרובה... אתה מתחיל לקלוט את העוצמה?? תחשוב שראש הממשלה המעשי של מדינת ישראל בימים אלו זה כמה פרחים מעזה...? כן... הם מכתיבים לאחרונה את הסדר יום במדינה... נו... מה בן אדם לא מוכן לעשות בשביל להיות ראש הממשלה?? אתה קולט??)

ואת הנקודה הזו טובי האסטרטגים לא הטיבו להבין.

הם היו בטוחים שמי שזורק טילים על תל אביב כנראה שהוא רוצה להרוויח משהו... הם לא קלטו שהוא לא רוצה להרויח אלא הוא כבר הרוויח!!! הוא לא רצה יותר מזה!!! זה בשבילו הפסגה... וממילא בשבילו לצאת לטבח המוני ולהרגיש שהוא מכתיב לנו את החודשיים האחרונים... זהו!!! זה הנצחון שלו... את זה הוא רצה ואת זה הוא קיבל!!! את עצם העונג והתחושה העוצמתית

שכבר חודשיים מדינת ישראל משוגעת בגללי... אני איברהים עם הכפכפים... אתה קולט? ?? לאריה לא מספיק שהוא אריה!!! הוא צריך להרגיש שהוא עושה משהו!!! אבל ל'מפגיע' הפצפון שהוא מצליח להלך אימים על האריה... הוא כבר לא צריך יותר מזה... הוא כבר הגיע לפסגה!!! אני השדוד והקטן מחליט ומכתיב ל-עז את הסדר יום... ואגב: אם האריה נקרא עז... ובכל זאת המפגיע הקטן מצליח להלך עליו אימים... אז איך המפגיע נקרא?? עזה!!! עזה היא הגברת של העז... נפוליון היה מלך עז!!! אבל מספרים שהוא פחד מאשתו... נו... אז איך קוראים לאשתו?? עזה!!!

עד כאן דיברנו על עזה!!! עזה היא הדוגמא האומללה של עזה כמוות שנאה!!! איך בן אדם הכי חלש יכול לעשות שימוש שלילי ולהלך אימים על החזק ממנו ולהצליח לשתק את כולנו... **אבל צריך לדעת שהיסוד הזה שהוזכר כאן זה אחד היסודות הנפלאים ביותר בעונג** שעליו נאמר 'עין לא ראתה אלוקים זולתך' שאילו אנחנו מחכים לעתיד לבא!!! מה שיקרה לעתיד לבא. זה שה' פתח יפתח את השמים ויראה לנו כמה הוא ית' גדול ונורא ואינסוף ב"ה... ו... ו... ובכל זאת כל ה'כבודו מלא עולם', תלוי במי?? ?

בי!!! אני!!! הקטן!!! ה'קבוצי מטה', ה'עזות' הזו!!! העוצמה הזו שה' מסר לי... שאני הפצפון מכתוב ומנהיג את כל המרכבה ואת כל שפעו יתברך בעולמות... זו ההנהגה של העונג שעל זה נאמר: צדיקים יושבים **ועטרותיהם בראשיהם** ונהנין מזיו השכינה... צדיק יושב עם העטרה שלו!!! עם כל מה שהוא עשה ופעל כאן בעולם הזה **מצד אחד... ומאידך** הוא רואה ומשיג איך המעשים שלו השפיעו למעלה מעלה עד כסא הכבוד... איך שהקב"ה הבליג שוד על עז... איך הוא תלה את כל מערכת ההשפעה האינסופית שלו יתברך במעשים שלי אני הפצפון הקטן... איך אני השוד והשדוד והחלש... איך ה' הבליג והשליט אותי על עז- על ריבי רבבות עולמות עד אין מספר...

זה!!! העזה הזה!!! זה השפיץ וההגדרה של העונג של מה רב טוב הצפון לצדיקים לעתיד לבא...

לכן ישראל נקראים 'עזים' שבאומות'!!! כי יהודי מקבל לידיים שלו מושכות הנהגה עזים שאין כדוגמתם...

יהודי הוא הכלה של ה'... ה' רוצה אותך לכלה... ה' הכניס אותך לחדר יחוד... וזהו!!! מכאן ואילך את הרעיה של ה'... עכשיו: מה קורה אם החלטתי לעשות פרצוף ברוגז... לא בא לי... לא מתחשק לי לחייך לדודי ורעי... אני דווקא בסיידר איתו!!! אני דופק כרטיס... אבל אני עושה שרירים ולא מעוניין לחיות איתו באהבה אחווה שלום וריעות... הוא יכול לעשות לי משהו?? אני חייב לרצות את ה' יתברך? אני חייב לשתף פעולה???

לא!!! ו... ואם אני באמת מתעקש ולא רוצה... אם כלל ישראל מסרבים באדיבות על קשר עם ה'... אז הבית מתפרק... ואבא שבשמים נותר בלא בית... וכבר אלפיים שנה הוא ללא בית... ומי קבע לו את הסטטוס הזה כביכול?? אנחנו... אני ואתה!!! איזה עזות יש פה... איזה מבליג שוד על עז יש כאן... אני הקטן יכול כביכול להכתיב לבורא עולם האם יהיה לו בית או לא... האם יהיה לו בת זוג או לא יהיה לו...

ה' הוא עז!!! אבל אני?? אני עזה!!! לך לעזה ותבין איזה כח יש לעזתים... כבר חודשיים שהמדינה המפותחת במזרח התיכון לא מתאוששת מהיצור הברברי והפרימיטיבי במזרח התיכון...

עזה היא בסה"כ מדגם קטנטן שמלמד אותנו על איזו משבצת אנחנו

יושבים!!! אם היינו באמת מפנימים איזה השפעה יש לנו בכסא הכבוד... איך אכפת לרבש"ע מה אני חושב עליו... ואיך אני מכתוב את ה'עוז וחדווה' שיש בשמים... אם היינו קולטים כמה ה' הבליג אותנו שוד על עז... אם רק היינו מבינים את זה היינו מאושרים!!! שמחים!!! ועובדים את ה' בשמחה... דא עקא!!! שאנחנו מאוד מאוד מתקשים להבין את זה... ולמה?? כי סו"ס אני לא חי בעזה... ואני לא מספיק חונכתי להיות עז פנים... והיות ואני כזה שלעפער וכזה נעבאר... ולב יודע מרת נפשו... איזה שטויות יש לי בראש וכמה עבירות עשיתי... ואני יודע בדיוק איזה סחורה אני... אז די קשה לי שאני כזה נחשב בשמים... אז אין ברירה!!! אין מנוס... מכל מלמדי השכלתי... היות וסו"ס

ישראל עזין שבאומות, ובשביל להתחיל לקלוט את העוצמה שיש לי אני צריך להיות עז... אין ברירה אלא ללכת לעשות שימוש בעזה... שם!!! שם יש אנשים עוד שלעפרעס ממני... שהם יוכלו להסביר לי מה זה עזות!!!

ובכן: איברהים בן השש עשרה... ילד רחוב!!! לא יודע קרוא וכתוב... תמיד סיפרו לו שארבעים ק"מ מכאן יש גוש דן גדול ששם גרים אנשים נורא עשירים ומחויטים ומוצלחים ויש להם תעסוקה והם שווים ואינטליגנטים הרבה יותר ממך איברהים, אותו איברהים... אף פעם לא היה פיקח במיוחד... אבל הסבירו לו שאתה הקטן יכול להכתיב לכל גוש דן הזה את הסדר יום!!! מאותו יום איברהים מהלך זקוף קומה... אמנם הוא הומלס... אבל מה זה משנה... אני ראש עיריית תל אביב... אני מחליט על תושבי תל אביב!!! והוא צודק... וזה מספיק לו... **זו עוצמה שאי אפשר לתאר אותה...** הנה!!! את העזה הזו אנחנו צריכים!!! את העזות הזו שהעזתים לקחו לשנאה... לאיבה... לעשות שימוש שלילי בכח ההרסני שהם הפעילו... אז אני **צריך לקחת את העזה הזו ל---** **עזה כמוות אהבה!!!**

להבין ש-לי יש את העזות הזו... אבל **באהבה!!!**

להבין ולהפנים שאני יכול לשגר טיל שיגיע עד כסא הכבוד... טיל לטוב ולמוטב... יהודי יכול להביא מבול לעולם אם הוא חוטא... והוא יכול להרעיד את כסא הכבוד במעשיו הטובים... להבין שכמה שאני קטן ככה אני מסוכן... להבין שבחנוכה הקרוב אני הקטן יכול לקחת נר ולעשות אור!!! לא לי!!! אלא לאבא שבשמים!!! אני יכול להאיר לו... אני יכול לשמח אותו בנר הקטן שלי... כי אני הילד שלו... ואני ממלא אותו בשמחה כשחשוב לי להתבטאות לפניו... יש לי יכולות לשחק בנימים עדינים ביותר שאף מלאך ולו הגדול ביותר לא יכול לנגוע שם... איזה עוז יש לי!!! איזה עוצמה!!! לך... לך תסביר את זה לבחור צעיר...

קצת עזות לא תזיק לנו!!! בא נלמד מהעזתי הזה... שזה המנוע שהפעיל אותנו עד היום... לשם הוא חתר... והוא לא רצה שום דבר מעבר לזה... עצם תחושת השכרון כח ש-אני הקטן מכתוב לשלוש מיליון תושבים את הסדר

יום... בזה הוא הגיע ליעד שלו! הוא כבר לא צריך יותר מזה... בא נלמד ממנו את זה... לא יתכן שרק הוא יהיה עז... גם אנחנו עזים!!! עזים שבאומות... ובמה העזות שלי בתור יהודי? שאני הפצפון יכול לתת אהבה לה'... עזה כמוות אהבה! אני יכול לעשות שה' יהיה שמח!!! ואני אעשה אותו שמח!!! גם אם ה' החליט לכעוס... אבל אם אני החלטתי לשמח אותו... יש לי שרירים!!! יש לי את האמצעים... יש לי את הנשק לנצח כביכול את ה' ולבדח אותו כביכול ולהיות נאמן עליו בכזו נאמנות ולהפוך מידת דין למידת רחמים... זה כח שיש רק ליהודי!!! זו עזות!!! אבל איזה עזות?? עזות של אהבה!!! עזה כמוות אהבה!!! היהודי במשך כל שנות הגלות עמד כחלמיש והפגין נאמנות לה'... רבש"ע אני לא אעזוב אותך... שום דבר לא יעזור... אני אהיה נאמן אליך בכל מצב...

המושג המיתולוגי 'מעז יצא מתוק'!!! זה משל שהתחדש בתוככי רצועת עזה!!! שמשון המשיל את זה לעזתים באותו 'שבע ברכות' שהסתיים במרחץ דמים... שמשון כבר אז עמד על תכונת העזות לכיוון השלילי שיש לפלישתים למרוד בה' ולצער אותו... ושמשון אומר: אני אוכיח שמעז יצא מתוק!!! העזות השלילית הזו יכולה להתגלות גם בכיוון ההפוך!!! עזה כמוות אהבה... כמו שהעזתי מרגיש 'מלך' בזה שהוא מצליח לשתק מדינה... אני גם ארגיש מלך בזה שאני ממליך את ה' ואני מצליח לגרום שיהי כבוד ה' לעולם!!! ישמח!!! ישמח ה' במעשיו... אני יכול לעשות שה' ישמח... ואת זה רק אני יכול לעשות... עזות ועוצמה חיובית שכזו רק יהודי יכול להבין... ולו אם את העזות הזו נצליח להוציא מאותה עזה... יתן ה' וישוב חרון אפו מעמו מארצו מעירו ומנחלתו... וישוב ברחמים על שארית ישראל ומים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה העזה כמוות... רשפיה רשפי אש... (מלוקט מתוך גיליון שלהבת).

המסר הזה יורחב בהמשך החוברת... בפרט במאמר הבא...

מה אנחנו צריכים לקחת איתנו מימי החנוכה?

מישהו שאל אותי את השאלה המוכרת והמתבקשת: לפני כל חג אני הולך לשמוע את המשפיעים המפורסמים שמדברים על מעלת הימים הנשגבים... מגיע הגה"צ ר' צבי מאיר שליט"א ואומר: שכל השנה כולה תלויה בימים הנוראים... ואז אפשר לקבל את כל ההשפעות לכל השנה... טוב... שמעתי... קבלתי... התאמצתי מאוד!!! השתדלתי בימים האלו ללמוד תורה ולהתפלל כמו שצריך כי... כי... כי כל השנה תלויה בימים האלו!!! זהו... נגמרו הימים הנוראים... חג הסוכות וגם שמחת תורה מאחורינו... והנה... מתקרב חנוכה... ושוב!!! שוב אותם משפטים... בחנוכה יש השפעות עצומות לכל השנה כולה... הכל תלוי בחנוכה... ואפשר להשפיע סייעתא דשמיא וקרבת אלוקים לכל השנה כולה...

אני לא מבין: אני יקה מסודר!!! תכל'ס: הכל תלוי בימים הנוראים או הכל תלוי בחנוכה??? האם הכל תלוי בשובב"ם או הכל תלוי בכל רודפיה השיגוה בין המיצרים??? איך זה שלפני כל חג פתאום כל השנה כולה תלויה דווקא בו??? השאלה הזו נכונה ביחס לכל מועדי שנה... כי תמיד על כל אחד מהמועדים יש משפטים מהסוג הזה שכל השנה תלויה בו... ויש בו השפעות מיוחדות שכל השנה מושפעת ותלויה בהם... אז מה ההבנה בזה? מה האמת???

יש על זה כמה תשובות...

אבל נתמקד כעת בתשובה הבסיסית ביותר:

קורא יקר: שתדע לך: ההכל תלוי בבריאות!!! העיקר הבריאות!!! אתה צריך להודות לה' שאתה בריא... כי בן אדם לא בריא זה אויס מענטש... חייו אינם חיים... הוא שבר כלי... אתה מסכים איתי??? הלאה... **חוץ מזה!!!** תדע לך שגם אחרי שאתה בריא... אתה חייב סיפוק ושמחת חיים... אדם שאין לו סיפוק בחיים הוא לא בן אדם... הוא מסתובב מדוכא ואין לו שום סיבה לחיות... **אבל חוץ מזה...** חוץ מבריאות וחוץ משמחת חיים... בשביל לחיות צריך גם כסף... עני

חשוב כמת... בן אדם שאין לו את המינימום כסף בשביל לחיות זה לא חיים... אתה מסכים איתי??? **אבל חוץ מזה!!!** חוץ מבריאות וחוץ מסיפוק וטעם בחיים... וחוץ מכסף... צריך גם נחת בחיים... בן אדם שאין לו נחת מהילדים זה לא חיים... תתפלל על זה... כעת אני שואל אותך: מה שאמרתי עכשיו... זה נכון או לא נכון??? כל מילה נכונה!!! אבל אם שמת לב סתרת את עצמי מיניה וביה! בהתחלה אמרתי **שהכל תלוי** בבריאות... אחרי שניה אמרתי **שהכל תלוי** בסיפוק... ומיד אח"כ אמרתי **שהכל תלוי** במצב הכלכלי... ואח"כ סיימתי **שהכל תלוי** בנחת בחיים... **נו... מה האמת???**

האמת היא ש... ש... שהכל נכון!!! כן כן... אדם צריך רשימה ארוכה של צרכים שכל אחד מהם בפני עצמו הוא קריטי בשביל חיי נפש... זה שהכל תלוי בבריאות זה לא סתירה שגם הכל תלוי בסיפוק ונחת בחיים...

זה בדיוק כמו גוף האדם... יש רשימה של איברים שהנשמה תלויה בהם... מה פירוש??? **הכל תלוי בלב והכל תלוי** במוח **והכל תלוי** בכבד **והכל תלוי** במעינים... אדם בלי לב לא יכול לחיות!!! ובאותה מידה גם אחרי שיש לו לב... אם הכבד לא מתפקד כראוי אז לא יעזור שכל רמ"ז האיברים פועלים כראוי... **עד כאן המשל... כעת נעבור לנמשל:**

על אותו משקל במועדים: כל אחד מהמועדים הוא חלק ממעגל אחד כללי של השנה!!! לכל אבר יש את החלק היחודי שלו שהנשמה הרוחנית שלנו תלויה בו... וממילא הכל אכן תלוי בראש השנה ובאותה מידה הכל תלוי גם בחנוכה... אדם שיש לו ראש השנה ואין לו חנוכה אז נכון שיש לו ראש!!! אבל חסר לו נניח כליות... וכליות זה אבר מספיק חשוב וקריטי... שגם אם הוא לא חשוב כמו הראש... הוא מספיק חשוב... יש לו עדיין מחלקה נכבדת בבית החולים להתגדר בו... אז אותו דבר בייחס למועדים!!! גם אם ראש השנה זה הרבה יותר קריטי מחנוכה ופורים... אבל למעשה זה לא משנה... חנוכה הוא מספיק חשוב בשביל להיות כלי שפע רוחני שכל ההשפעה של כל השנה מאוד מאוד תלויה בו... כך שכל ההשפעות מגיעות מראש השנה... וזה לא סתירה שכל ההשפעות גם תלויות בחנוכה... בקיצור: יש לחנוכה את סוג ההשפעות היחודיות שלו שבראש

השנה זה לא משפיע!!! ואנחנו זקוקים להשפעה היחודית של חנוכה... כל יהודי צריך את ההשפעה היחודית של נרות החנוכה... שאותה אפשר לקבל רק בחנוכה ובמצוות המיוחדות שיש בימים אלו...

אז כעת בא ננסה בהגדרה אחת קצרה ומעשית:

מה באמת הנקודה של חנוכה???

איזו נקודה יחודית יש בחנוכה שאין בשום מועד אחר?? איזה אבר שהנשמה של עבודת ה' יש לחנוכה להתגדר בו שאין אותו בראש השנה ובשאר המועדים???

אז העניין הוא כך בקצרה:

כל המהות של חנוכה שהוא מצוה מדרבנן!!!

מצוה דרבנן המשמעות היא שזו מצוה שמגיעה מאיתנו!!!

כל המצוות שכתובות ומפורשות בתורה... הקב"ה המצווה ואנחנו מקיימים את ציוויו... אנחנו נגררים ומחויבים לציוי התורה... אבל ברגע שמדובר במצוה דרבנן... אז נכון שאנחנו מברכים על זה אשר קדשנו במצוותיו וצונו... אבל עדיין זה מגיע מרבנן (לא תסור או שאל אביך ויגדך)!!! זה מגיע מלמטה ולא מלמעלה!!! זה כבר כביכול יוזמה שלנו... זה מגיע מאיתנו...

בחנוכה יש לנו את ההזדמנות כביכול **להאיר לקב"ה!!!** אנחנו מיוזמתנו מופיעים עם נר לפני הקב"ה ואומרים לו: זה ממני!!! אליך יתברך... **תבין:** כשהקב"ה מבקש מאיתנו להדליק לו נרות מידי יום במקדש... הוא ציווה... **זה נרות שלנו!!!** הכהנים הם בסה"כ שליחים שלנו לקיים את רצונו ולהדליק את הנרות שלו... **אבל כאן בחנוכה???** זה נר שלי... אני יזמתי... אני מגיע ואני הוא זה שמאיר לו יתברך... והוא מקבל ממני את התשורה באהבה!!!

לכן חנוכה זו מצוה חביבה עד מאוד!!!

מה החביבות הגדולה של חנוכה???

הקב"ה מחכה לנר שלי!!!

הקב"ה רוצה שאני הקטן - יאיר לו!!!

בזמן היוונים הקב"ה עשה חושך... מלכות יוון נקראת חושך... שהחשיכה עיניהם של ישראל... בקיצור: היתה הפסקת חשמל... הסתובבנו בעלטה וחיכינו שהקב"ה ידליק כבר בחזרה את האור... אבל הקב"ה לא הדליק ולא הדליק ועברו עלינו שנים רבות של חושך... בהתחלה לא הבנו מה קרה... רבש"ע: מה... אתה לא רואה שאנחנו בחשיכה?? אתה לא רואה שחשוק לנו?? ישבנו בשילוב ידיים וחיכינו שהוא יחזור אלינו עד בוש...

עד שהגיע מתתיהו ובניו והבינו... ש... שכנראה הקב"ה מחכה **שאנחנו!!!** **שאנחנו נאיר לו!!!** הקב"ה כעת רוצה שאנחנו נקח את הקרדיט... שאנחנו ניקח את העניינים לידיים... הוא רוצה את המפגן שלנו... את הנר האישי שלנו... שנאיר לו... סו"ס גם הוא איתנו בחשיכה... והוא מעוניין ורוצה שאנחנו ניזום ואנחנו נבא ונאיר לו את החשיכה... כן... המכבים לקחו דגל שכתוב עליו "מי כמוך באלים ה'" - מכבי!!! והכריזו: מי לה' אלי!!!

מה מיוחד דווקא במילים "מי כמוך באלים ה'"... שדווקא את המילים האלו בחרו המכבים שזה יהיה הסמל והראשי תבות שלהם?? העניין הוא: שבאותם ימים המצב היה ש"מי כמוך באלמים ה'"!!! היה חושך והקב"ה שותק... מי כמוהו באלמים... הקב"ה לא מפריע למלכות הרשעה... נו... אז למי הקב"ה מחכה?? לי!!! אני הקטן!!! אני הוא זה שצריך לקום ולהאיר לפניו ולהכריז עד כאן!!! מי כמוך באלים ולא באלמים... ואכן הם קמו ועשו מעשה...

והנה... משם הגיע שמונת ימי החנוכה החביבים!!!

זה לא הנרות של בית המקדש שה' ציוה ואנחנו עשינו... זה נרות שאנחנו יזמנו לו... מכל הלב מאיתנו אליך יתברך...

זה מה שחידש אברהם אבינו אבי האומה היהודית...

עד אברהם אבינו הרי גם היו צדיקים... נח גם היה צדיק תמים בדורותיו... **נו... אז מה בכל זאת ההבדל בין נח לאברהם אבינו??** עונה המדרש (תנחומא נח ה'):

ההבדל הוא שנח התהלך אחרי האלוקים!!! (את האלוקים התהלך נח) ואילו אברהם יצחק ויעקב התהלכו לפני האלוקים!!! (התהלך לפני והיה תמים!!! האלוקים אשר התהלכו אבותי לפני...) אומר המדרש: אצל נח... הקב"ה האיר לו!!! ונח הולך אחרי האור של הקב"ה... אבל אצל אבותינו הקדושים זה ההיפך!!! התהלך לפני... אברהם לא חיכה שה' יאיר לו... הוא יזם!!! הוא פתח... ומאז ה' מכבד את אברהם... בא תהיה הנהג שלי... תהיה המרכבה שלי... אתה מוביל אותי... בא תאיר לפני... לא אחרי!!! תאיר אתה את החשיכה... אני רוצה דווקא את האור שלך... אני משתוקק שאתה תאיר לי... אני לא רוצה שתיגרר אחרי... אני רוצה שתוביל אותי... זה מה שכתוב: האבות הן הן המרכבה!!! יש כסא הכבוד ומישהו מוביל את הכסא... מי מוביל את הכסא???

האבות הקדושים!!! מה פירוש האבות הם המרכבה???

הקב"ה מוסר בידיים שלנו את הנהגתו... ורוצה שאנחנו נוביל אותה... זה הכח

של חנוכה!!!

יש לי הזדמנות להאיר לפני הקב"ה...

אם חנוכה היה מצוה מדאורייתא!!! מצוה מדאורייתא זו הוראה מגבוה... זו לא מגיע ממני... זה נר של הקב"ה ואני רק מדליק אותו... אבל חנוכה זה דרבנן... בחנוכה לי את הזדמנות להאיר לקב"ה...

כלפי מה הדברים אמורים???

איפה זה מתורגם אצלנו לחיי היום יום???

ישנם כאלו שעם כל שאר המועדים הם מסתדרים... מה שהתורה אומרת הם עושים ומדקדקים קלה כבחמורה... אבל מה קורה כשהתורה לא אומרת משהו מיוחד... כשהתורה לא עומדת לי על הראש ולא מחייבת אותי לעשות משהו... מה קורה אז???

האם גם אני יודע ליזום או מה שלא כתוב לא כתוב???

האם אני מסוגל לקחת נר ולהאיר לקב"ה?? או אני רק מובל... רק נגרר...

אם הקב"ה מחייב אותי ומוביל אותי... אז אני מובל אחריו... אבל כשנדרש ממני ליזום... פה אני עומד ומחכה... מחכה שהקב"ה יזום...

עשרים דורות מאדם הראשון ועד אברהם אבינו שכולם מכעיסים ובאים...
למה מכעיסים??? מה הם עשו???

הקב"ה מחכה שמישהו יזום!!! שמישהו יבא ויביע רצון לשותפות איתי... מישהו שיביע נכונות ואכפתיות לכבוד שמים ולא רק להיות מובל... הקב"ה מחכה ומחכה ואין!!! כולם מוכנים להיות **מובלים**... אבל לא **להוביל**... בבקשה בורא עולם... אם אתה רוצה משהו תגיד!!! אני מחכה לטלפון... רק תאמר מה אתה רוצה ואני אעשה... ובורא עולם מדבר!!! אבל הוא לא אומר מה הוא רוצה... הוא רק אומר שהוא לא מרוצה!!! ה' מציף את העולם... עושה מבול... מפזר ומפלג את העולם... וכולם לא מבינים מה אלוקים רוצה... למה הוא לא מדבר... למה הוא לא אומר מה שהוא רוצה... עד שהגיע אברהם אבינו והוא הראשון שנטל את הנר והתהלך **לפני** הקב"ה!!! הוא הראשון שהכיר את בוראו!!! הוא הראשון שזיהה!!! בורא עולם רוצה שידוך!!! ה' שואל: האם למישהו איכפת ממני?? האם מישהו מוכן להיות איתי? האם מישהו מתעניין בי או אתם כמו מזכירה שמחכה להוראות מהבוס?? הרי אותה מזכירה חוזרת הבייתה... שם בבית היא לא צריכה שבעלה יגיד לה מה לעשות... כי זה הבית שלה... איכפת לה מבעלה... ומה איתי?? אני גם רוצה שידוך!!! אני גם רוצה שידוך... אני רוצה מישהו שיהיה איכפת לו ממנה... שלא יחכה להוראות מלמעלה... שלא יעבוד לפי הספר... שיהיה מסוגל ליזום קשר ולא רק לענות לטלפון... שמישהו יהיה מחובר ואיכפת לו ממני... וכאן הגיע אברהם... אברהם הוא הראשון שזיהה שאבא שבשמים רוצה קשר... ה' רוצה מישהו שיהיה איכפת לו מה'... אברהם הוא הראשון שמוכן להתהלך **לפני** ה'!!! להבין מה ה' רוצה ולא לחכות שה' יגיד מה מפריע לו ומה הוא רוצה... לא להתהלך אחריו אלא לפניו!!! להכיר!!! להכיר את בוראו...

אז שוב: תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים???

ניגש אלי בחור ומתלונן: אני יושב ולומד ומשקיע ועושה מה שצריך ובכל זאת לא הולך לי... אני לא מקבל שום פידבק מהקב"ה... פעם כשהייתי לומד הייתי מקבל חיוכים משמים... היה לי חשק... היה לי מצב רוח... ואילו עכשיו העסק פתאום נהיה כזה יבש... אני לומד ואני לא מרגיש חיוכים משמים... מה קרה??? לאיפה הקב"ה נעלם כביכול? וכי הוא לא רואה כמה אני משקיע ומקריב למענו??? נו... מה התשובה???

בחור יקר: ברוך הבא... זכית כעת להיכנס בבריתו של אברהם אבינו... תבין: עד היום הקב"ה לא בנה עליך יותר מידי הרבה... הוא ציפה ממך רק שתתהלך **אחרינו!!!** הקב"ה הלך עם הנר לפניך ואתה הלכת בעקבות האור... אם יש אורות מה טוב... אם לא... שביטה... ברגע שנכבו האורות אני נעצר בצידי הדרך... והנה... הקב"ה כעת מזמין ממך מצב הפוך!!! התהלך **לפני!!!** תלך אתה קדימה ותאיר לי... כן... אני צריך את האור שלך... את נר החנוכה שלך שיבליח בחשיכה ויאיר לי... זה לא קל ללכת קדימה ולהאיר... אבל זו הזדמנות!!! זו הזדמנות שלך ליזום!!! זו הזדמנות שלך לעמוד במקום של אביך אברהם אבינו... זו הזדמנות שלך להיות מכבי... לקחת את המילים מי כמוך באלמים ה' ולהפוך את זה ל"מי כמוך באלים ה'!!!"

במשך החורף יהיו כמה ימים כאלו... יהיו כמה רגעים קשים שבהם יתכן שתרגיש אימה חשיכה... ובאופן טבעי אתה תחכה לקב"ה שיבא ויאיר לך... אבל קח בחשבון שהקב"ה כעת מזמין שאתה תבא ותאיר לו!!! ואת הכח הזה להאיר לקב"ה... את זה אנחנו מקבלים מחנוכה!!!

חנוכה זה חג של בין השמשות... חג של הרגעים המבולבלים של הלא פה ולא שם... שהרגעים האלו הרי מגיעים ובחנוכה חג החינוך... בחג הזה אנחנו מתחנכים איך להתהלך לפני הקב"ה ולהאיר לו... יום אחד כזה שאתה מתהלך לפני ה' ומאיר לו!!! יקר לאין ערוך מהרבה ימים אחרים שהוא האיר לך ואתה התהלכת אחריו...

אנחנו לא מזמינים את הימים הקשים האלו!!! אדרבה... כולנו מאחלים לעצמנו הרבה מאוד פנים בתורה... שתמיד הקב"ה יאיר לך... אבל אם חלילה

קורה!!! ואתה קם בוקר אחד ופותרת את הגמ' ואתה לא רואה אור... יש לך כמה מפריעים וקשיים שרק חושך אתה רואה... אל תברח... אדרבה... מול נרות החנוכה נתחנך ונצבור כוחות לנצל את הרגעים האלו להאיר לפני ה'... זה נר החנוכה שהולך איתנו להמשך השנה...

זו הרגשה אחרת לגמרי!!! בחור כזה שתמיד צריך שיהיה לו הארת פנים בתורה... הוא תמיד צריך שיהיה אוירה של לימוד... הוא תמיד צריך שיהיה לו חשק... אחרת הוא לא יודע איפה לקבור את עצמו... הוא בחור מאוד מסכן!!! הוא כל הזמן הולך בחשש... רגע... יש חשק או ח"ו אין חשק??? האם יש מספיק הארת פנים או לא??? אז זהו!!! חנוכה שמח... הסר דאגה מליבך... יהי רצון שיהיה תמיד חשק... אבל מקסימום לא!!! לא קרה כלום!!! לא חייבים לחפש ללכת חיזוק ולא התהפך העולם... בסה"כ הקב"ה מזמין ממני שאני התהלך לפניו ואאיר לו... והנני מוכן ומזומן להדליק את נר החנוכה הזו... לכשתבא כזו הזמנה.

חנוכה... חג הרפורמה!!! השינויים!!! ההתנערות!!! ההתרענות...

צריך לדעת שחודש כסליו באופן כללי וחנוכה בפרט, זה חודש שמסוגל להתנערות... להתרענות... לבצע שינויים רגועים אבל דומיננטיים... אמנם זה כבר לא עבודה תחת לחץ של אימת הדין... הימים הנוראים כבר לא נושפים לך בעורף... אבל זה כן זמן של התנערות מסחבת...

לאורך כל הדורות הרבה התנערויות והתחדשויות שהתחילו להתנער מהגלות... נקודת המפנה הייתה אירעה דווקא בחודש כסליו... זה התחיל כבר בדור המדבר... שעם ישראל התנקה לגמרי מחטא העגל בסיום מלאכת עבודת המשכן... זה ממשיך בחנוכה הראשונה של בית שני שהייתה בכ"ד כסליו... (עיין נביא חגי') וממשיך בחנוכת המזבח של החשמונאים שאירעה בכ"ה כסליו... וגם בדורו של זכריה שהתחילו לבנות את בית שני... אז הנבואה המיוחדת והכ"כ מרגשת שבני הגולה מעיזים לשאול בזהירות את זכריה... האם הגיע הזמן להפסיק לצום בתשעה באב... השאלה הזו נשאלת בחודש כסליו...

לא ברור למה הם שואלים את זה בחודש כסליו!!! מי מדבר על תשעה באב בחודש כסליו... אלא מאי???

חודש כסליו זה זמן לרפורמות חיוביות... זה הזמן לעמוד ולשאול... רגע... אולי הגיע הזמן להתנער מהעפר... אולי הגיע הזמן לתפוס את עצמי לידיים ולעשות סוף לכל מיני מחדלים מתמשכים... חנוכה זה חנוכת המזבח... התחדשות והתנערות... לעשות סוף לסחבת ולגרירת רגלים... מהסוג הזה שאתה מבין טוב מאוד שיום אחד אני אצטרך לדפוק על השלחן ולהכריז די... קומי צאי מתוך ההפיכה... אז חנוכה זה זמן מסוגל!!! מסוגל לחנוכת הבית... לשיפוץ כללי ולשיפור דיור רוחני...

**מישהו שאל אותי: תגיד לי בכנות: האם אתה מאמין שכן אדם מסוגל
להשתנות באמצע החיים???**

עניתי לו: השאלה הזו בכלל לא רלוונטית... כי בן אדם משתנה זו עובדה!!!
 בן אדם עושה שינויים בחיים בין אם הוא רוצה ובין אם לא... הקב"ה לא שואל
 אף אחד... הקב"ה יום אחד תופס את הבן אדם ומזיז אותו... תתפלא לשימוע...
 אבל בניגוד למה שנראה חיצונית... אף אחד מאיתנו לא נשאר במקום אחד...
 השערות של אף אחד לא נשארות שחורות... אף בחור לא נשאר כל החיים
 בשיבה... ואף אדם נשוי לא ממשיך באותו מעבר חצייה... החיים הם תובענים...
 תסתכל אחורה על עצמך... במשך השנים כל אחד מאיתנו עובר שינויים בלתי
 נמנעים!!! זה שינויים שהחיים מזמינים אותם... כל בחור יום אחד צריך
 להתחתן... וכל אדם נשוי צריך לגדל משפחה... והמערכת המשפחתית מזמינה
 כל מיני שינויים ותזוזות שאי אפשר להידבק לכסא!!! כך שהשאלה האם אתה
 מאמין שאפשר לעשות שינוי בחיים??? **זה בכלל לא שאלה נכונה!!!** כי
 השינויים נעשים!!! זו עובדה! אנחנו עוברים שינויים ועוברים... ואנחנו לומדים
 לעשות אותם... **רק מה: כל מה שנותר לשאול:** האם יש סיכוי שאני בעצמי
 מסוגל ליזום שינוי בחיים... או רק הקב"ה יכול לעשות לי את זה... ולעשות לי
 את זה ככה עם האוזניים??? **כאן זה כבר עניין של בחירה!!! כאן זה כבר לא**
שאלה של בטחון עצמי... אלא עניין של קבלת החלטה... אתה יכול בכל רגע נתון
 לדפוק על השלחן ולהחליט: היות ובלאו הכי כל אחד מאיתנו יום אחד מחליף
 סטטוס... אז למה שאני לא אזום סטטוס משלי??? מי אמר שאני לא יכול
 להחליט שאני מהיום עושה שינוי בחיים ומתחיל להיות יותר מרומם ופחות
 שטחית? להתחיל לקבוע יותר עיתים לתורה? מתחיל להתפלל כמו בן אדם? וכי
 השינויים שלי בחיים חייבים להגיע רק כשתופסים אותי בגרון... אז הנה...
 בשביל זה יש לנו חודש כסליו! חודש כסליו זה הזמן להוכיח שגם אני מסוגל
 לבצע שינויים ולהפגין לקב"ה שאני יכול להיות יותר טוב...

כידוע: מובא בספרים הקדושים שההארה הזו נוגעת גם לכל אחד מאיתנו
 בגלות הפרטית שלו... כל אחד מול המשכן הפרטי שלו שעדיין לא לגמרי בנוי...
 מול גלות הנפש הפרטית שלו... מול הסחבת האישית שלו בשלל תחומים...

חודש כסליו הוא זמן להעלאת הנושאים מחדש על סדר היום... כן... תוק תוק...
 מה קורה איתי??? האם להמשיך לשבת על הרצפה ולדשדש בבוץ ולהגיד אוי...
 מה יהיה איתי??? מה אני אזיז את עצמי??? האם להמשיך לגרור את
 הרגלים??? האם להמשיך לסחוב את החיים??? או הגיע זמן להתנער ולעשות
 שינוי בלאו אצטרך לעשות?

כולנו יודעים שצריך להשתנות!!! ולכולנו ברור שזה קשה!!! ולכולנו ברור
 שכשזה יקרה... יהיה רגע מסוים שבו זה יהיה מוכרח לקרות!!! השאלה
 מתי??? מה שבטוח... **שצריך מידי פעם להוציא את הראש מהמערה ולבדוק...**
 ולפחות לנסות שוב... אולי עכשיו הגיע הזמן... אז זהו!!! שחודש כסליו זה אחד
 מהתאריכים שבהם מומלץ להוציא את הראש מהבונקר ולנסות עוד פעם
 להתחיל...

אם מקודם כתבתי שחודש כסליו מסוגל לשינויים חיוביים בחיים... ושם זה
 מובא בשם הספה"ק... **אבל בינינו... לא חייבים להגיע לזה...** אם נדבר בשפה
 פשוטה הסיבה שחודש כסליו הוא מסוגל לשינויים **זה מסיבה מאוד פשוטה...**
 העניין הוא שבחודש כסליו נכנסים עמוק עמוק לתוך השנה... זה כבר לא
 חשוון... זה כבר כסליו... ואז הבן אדם מתחיל להשתעמם... והוא משתעמם
 ומשתעמם... ושוב פעם משתעמם... עד ש-די... כמה אפשר להיות
 משועמם??? בשלב מסוים הבן אדם קם ומחליט... אין לי ברירה... אני חייב
 לעשות משהו עם עצמי... אחרת אני אמות משעמום... ואז הוא מתחיל
 לעשות... **וכשמתחילים לעשות אז מתחילים!!! וכשמתחילים אז משהו פה
 מתחיל... זהו!!! זה הכל!!!** ולכן אני פונה אליך בחור יקר:

תקשיב טוב טוב: אני אומר לך כעת משפט יקר מאוד!!! אל תזלזל בזה!!!
 ובכן: אם קורה לך שאתה מתחיל להרגיש משועמם... אל תלחם בכח עם
 השעמום הזה... אל תברח לסודוקו... ולנגן... ולכל מיני סידורים בעיר וכ"ש שלא
 לכל מיני מכשירים וחבורים מפיגי שעמום... **לא!!! תשתעמם!!! תתייחד עם
 השעמום!!! תשתעמם ותשתעמם ותתפוצץ משעמום** עד שתבין ש... ש...

שאי אפשר ככה להמשיך... אין לי ברירה... אני חייב לעשות משהו עם עצמי... אני מוכרח ליצוק תוכן בזמן הכ"כ מיותר ומשועמם שלי... שתדע לך כלל בחיים: כל בן אדם הכי עסוק בעולם... ויש לו מפעל חיים מלא בעשיה מבורכת... **אתה יודע איפה הכל התחיל אצל???** הכל התחיל אצלו מרוב שעמום!!! הוא פשוט היה משועמם ומשועמם עד שהוא החליט לעזור לעצמו... ואז הוא התחיל להזיז את עצמו ולעשות משהו טוב... וככה לאט לאט הוא עשה עוד הרבה דברים טובים עד שהיום הוא ממש ממש עסוק ואין לו דקה אחת... אבל זה תמיד התחיל משעמום!!! אם ככה... אתה בחברה טובה... כי אתה משועמם... ושעמום זה השדה תעופה שממנו!!! ממנו כל אנשי העשיה יצאו בהמראה!!! אבל!! יש תנאי אחד ויחיד!!! בשביל זה צריך לתת לשעמום לעשות לך את זה... תעמוד מול השעמום ותתפוצץ מולו... עד שתבין שאתה חייב למלאות את החיים בתוכן רוחני אמיתי!!! רק ככה ממריאים... **אל תברח!!! אל תברח לכל מיני הסחות דעת נקודתיות שיעבירו לך את הזמן לכמה שעות...**

ויחזירו אותך אח"כ בחזרה לאותו בויץ... ועוד יותר עמוק... ותשמע לי... אני מדבר מניסיון... בתקופות הארוכות והממושכות שהייתי משועמם... ולא מצאתי את עצמי בלימוד... אני זוכר שהפסוק שאימצתי לעצמי וחזרתי עליו הרבה פעמים בתפילה היה הפסוק: **"ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה..."** התפללתי לה' ואמרתי: רבש"ע: אני נמצא עכשיו במדבר!!! מדבר של שעמום... צחיח... יובש... כלום... הולך הלוך חזור ולא עושה כלום... אני מאמין באמונה שלימה שאתה יכול לקחת את המדבר של הזמן המשמים והמיותר שלי... ואתה יכול להפוך אותו לאגם מים... אתה יכול למלאות אותו בשדות וכרמים ומוצאי מים... אתה יכול להפוך אותי מיציקת שעמום... ליציקת תוכן רוחני... אתה יכול להפוך אותי מאחד שמחכה שהזמן יעבור... לאדם ששקוע בעבודת ה' מלאה במוצאי מים של גישמאק בלימוד והזמן שלו עובר ביעף... אנא ממך!!! תעזור לי להגיע לזה... תזכה אותי להודות לך על זה... (למי שלא יודע... הפסוקים האלו הם בפרק הודו לה' בתהילים... שמדבר על ארבעה שצריכים להודות...) וברוך

ה' התפילה התקבלה... והיום... כשאני ההיפראקטיבי מסוגל לשבת שעות ע"ג שעות ולעסוק בתורה ובזיכוי הרבים... בשבילי זה נס!!! לא האמנתי שיום אחד הים של הזמן הארוך הזה שלא נגמר... לא האמנתי שיום אחד הוא יהיה מלא עד אפס מקום בתוכן... אם היום וכל אברך זוכים ב"ה להיות עסוק בדברים טובים... רק בזכות שלא מיהרנו למלא את השעמום בכל תוכן ובכל מחיר... ובינינו... אצלי זה לא היה חכמה כ"כ גדולה!!! סו"ס הייתי שייך ל'דור' אחד לפני האינטרנט... דור אחד לפני ה"בבא בתרא" של השבועונים... הייתי גם דור אחד לפני הפלאפון לכל צעיר והנגנים וקוי הנייעס המגוונים... ממילא לא היה לי כ"כ על מה להפיג את השעמום... ואז נאלצתי בעל כרחי למלאות את השעמום בתוכן... ותודה לך בורא עולם שעברתי את שנות הבחרות כמה שנים בודדות לפני שהגיע הדור הכ"כ לא פשוט הזה... תודה לך ה'!!! אני לא מאמין שהייתי עומד בזה...

אבל אתה בחור יקר!!! אתה כן נולדת ב'דור' הזה... ואם נולדת לדור הזה... יש לך שתי אפשרויות... או להתחפר עוד יותר בשמיכה ולהגיד... מה אפשר לעשות... זה הרמה... זה מה שיש... אני לא אשם... או לקחת קרדיט ולהבין... כן... ה' נתן בי אימון!!! ה' סמך על הבגרות שלי... הוא ידע שאני כעת בחור ישיבה צעיר... וכמה קל להפיג היום שעמום... אבל אני לא אפול בזה!!! אני לא אפיג את השעמום שלי בקלקר של תוהו ובוהו... אני אשתעמם אבל מולך!!! אתפלל אליך שתמלא אותי... שבענו מ---טובך!!! תמלא אותי ממך ולא משטויות...

תופיע מול ה' עם השעמום הזה ולצעוק לו יתברך: אנה ה'... בורא נפשות וחסרונם!!! נתת לי זמן מיותר!!! השארת אותי עם בור וחלל של שעמום... ועכשיו תמלא לי את הבור הזה... תמלא את החלל והחסרון הזה... בטובך... בתוכן רוחני עשיר וגדוש... בשבענו מטובך!!! רק מטובך...

אם תתעקש להשתעמם רק מול הרבש"ע... הקב"ה יושיע אותך!!! והוא יתברך ימלא את הבור הזה בתוכן אינסופי של תורה ועבודת ה'... אבל אם תפיג את השעמום בדרכים זולות ופשוטות... אז חבר חדר שלי עדיין שמה... הוא עדיין שולח וואצפ... שוב מסתכל בתמונות... ממשיך לישון שעות רבות... ו... ולא נותר אלא לברך עליו בורא פרי האדמה...

כן!!! זה אחד החידושים בעבוידת ה' שיש בדורנו!!! להשתעמם מול הרבש"ע!!! זה סוג של ביטוי!!! יש אחד שמתפלל לקב"ה... יש אחד שמתוודה לקב"ה... ויש אחד שמתעמם מול הרבש"ע... לא!!! אני לא לומד... לא עושה מי יודע מה מצוות ומעשים טובים... כי אין לי היום כוחות נפש... אבל להשתעמם??? להשתעמם אני יודע!!! והרי אני מאוד בקלות יכול להפיג את השעמום בדרכים פסולות... אבל אני בוחר להשתעמם רק מול הרבש"ע!!! עד שיחנני!!! עד שהוא יתברך יפיג את השעמום שלי... **אני בטוח שהתפילה באלם קול הזו תבקע וקיעים...** זה הזמן!!! חודש כסליו... תנסה... תנסה להפיג את השעמום מול הרבש"ע... תנסה שוב למצא את עצמך בתוך הבית מדרש... בתוך עבודת ה'... ואם זה לא הולך תתקע את הראש בתוך הסטנדר ותצעק צעקה (שאיש לא ישמע) רבש"ע: לא יעזור כלום!!! אני רק פה מוכן להפיג את השעמום שלי!!! כל זמן שלא תתן לי גישמאק בלימוד... אני נשאר עם לשון בחוץ... אני לא מוכן ללכת ימין ושמאל... רק פה!!! רק פה!

איך מתרגשים בהלל...??? אני לא מצליח להתחבר...

חנוכה בפתח... וכולנו מתכוננים למצוה החביבה עד מאד... מצוות הדלקת נרות חנוכה... אבל אסור לשכוח שבחנוכה יש עוד מצוה עיקרית לא פחות שנקראת: **קריאת ההלל!!!**

באופן טבעי אנחנו פחות מתרגשים מההלל של חנוכה כי הוא מוכר לנו מכל החגים... פחות מבטא לנו את חנוכה...

אז זהו שלא!!! הלל זה כן משהו שמבטא את חנוכה בפרט... אם תחפש את הלכות הלל ברמב"ם תמצא אותם בהלכות חנוכה!!! חנוכה הוא כן החג שבכל מהותו הוא הלל והודאה... ולכן זה כן הזמן וההזדמנות להשקיע בייתר שאת בקריאת הלל... ואדרבה... אם אתה שואל אותי דווקא בגלל שאנחנו פוגשים את ההלל במשך השנה... זו סיבה לתפוס חיזוק דווקא במה שנפגוש ביום שאחרי (נקוט האי כלל בידך: כשמגיע חג וזה גורם לך להתעוררות עד כמה שאתה יכול לתרגם את ההתעוררות לימי השגרה שלאחמ"כ עדיף... לדוגמא: אם יש לך אפשרות להתעורר בכוונה או ב"על הניסים" או ב"מזמור שיר חנוכה..." ונניח שאי אפשר לקיים שניהם... אז מבחינה מסוימת יש יתרון למזמור שיר... כי את המזמור שיר אתה תפגוש כל השנה בפסוד"ז ואילו על הניסים ישאר בחנוכה... עצה טובה קמ"ל) עכ"פ מישהו עורר את תשומת לבי שבינינו... אם נהיה כנים בשורה התחתונה **אנחנו לא מסתדרים עם ההלל. אנחנו לא יודעים איך "לאכול" אותו... וזה מגיע לידי ביטוי לטוב ולמוטב...**

אז ככה: יש את אלו שמחפשים לתקתק את ההלל... כל המניינים המהירים האלו שתוך ארבע דקות "אנחנו כבר אחרי..." בקיצור: יש האלו שרק מתחיל ההלל... הם רוצים להיות רגועים שאנחנו אחרי זה... (ואגב: כבר הזכרתי בעבר שיש גם עוייבדים גדולים שרק מגיעים להלל מתחילים להיאנח... ואצלם זה נובע מהמקום ההפוך... מרוב שהם התרגלו לסטנדרט גבוה שהם אומרים את ההלל בהתלהבות ובחיות ובאיטיות ובכוונה... ולא תמיד בן אדם אוחד בהרגש הזה... ממילא הם מתקשים לרדת מהעץ הזה ואז ההלל נהפך אצלם לאיזשהו עול כבד שהם מחכים לסמן עליו וי... בקיצור: מי שצריך להבין הבין

על מה אני מדבר...) אבל יש את הסוג השני... אלו ששרים את כל ההלל. ואולי אפילו עם כלי נגינה. היום כבר יש כאלו שאפילו עושים את זה במעגל... (אגב: אין באמת בעיה בשירה וריקודים ואפילו תזמורת... רק צריך לבדוק טוב טוב עד כמה זה עדיין מתוחם בתחום של תפילה ועבודה שבלב... או שזה כבר נהיה אטרקציה ופעילות חנוכה... כי חבל... אם ככה אפשר לקבל תקציבים ממחלקת תרבות בעיריה...) תכל'ס... המכנה המשותף בין כולם שאנחנו לא לגמרי מבינים "מה עושים" על ההלל הזה... ואז כל אחד בורח למקום אחר... זה מחפש לגמור כמה שיותר מהר... וזה הופך את זה לפעילות חברתית או בוקר שירה... (כמובן בלי להכליל).

אז מה זה באמת הלל?? מה הנושא של ההלל??

אז לא תאמין!!! קריאת ההלל זה משהו שאנחנו דווקא אמורים מאד להתחבר לזה!!! הלל במילים אחרות:

זה **להתהלל!!!** אם נקרא לזה בשפה עממית: **להשוויץ!!!** אתה יודע מה זה להשוויץ?? כל מי שמרגיש אהוב ומקובל... יש לו נטיה להשוויץ בזה... להתהלל בזה!!! (האישה שהיא רדופה לבית אביה **להגיד שבחה** שנמצאה שלימה בבית חמיה) אם זה בחור שמקובל בחברה... אז כל היום הוא חולם כמה חברים יגיעו לחתונה שלי... ובאותה מידה זה יכול להיות שאם הוא מגיע מבית אמיד... אז הוא רוצה שיהיה חתונה מפוארת... שהוא יוכל להשוויץ ולהתהלל... אוה... איזה ג'נטלמנים אנחנו... (לא משנה ששבועיים לפני החתונה כל החתנים מוותרים על התענוג הזה)

אז זהו!!! שלהשוויץ בדרך כלל זה לא דבר חיובי... כי במילים אחרות זה

גאוה!!! רדיפת כבוד!!!

אבל!!! כשיהודי משוויץ בקשר שלו עם ה'... כשיהודי מתהלל בה' ואומר: כן!!! יש לי קשר עם ה' ולכן יש פה פינוקים... יש פה עוצמות... כן... אני אהוב על ה' ולכן הוא שולח לי כל הזמן פעקאלע... כאן זה מותר!!! ולא רק מותר!!! זה עבודת ה' לכל דבר!!! **להשתבח** בתהלתך!!! **התהללו** בשם קדשו!!! בשרו מיום אל יום ישועתו!!! **וזה הסיפור של ההלל!!!** בהלל אני כביכול משוויץ ומתהלל

בשם ה'... אני בן של ה'... יש לי איתו קשרים צפופים... ותראה מה קבלתי ממני... הנה... אתה רואה את הצ'ק הזה?? אבא שבשמים חתום עליו!!! הוא נתן לי את זה... אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני... יש לי ערוץ ישיר עם ה'... יש לי את המספר האישי שלו... תראה איך ה' פינק אותי... זה עני קרא וה' שמע... כל מה שביקשתי ממנו הוא נתן לי... יהודי עומד מול כל המתנות הטובות שה' נתן לו ומתהלל:

שים לב: את אותם משפטים בדיוק... את אותו מפגן בדיוק... אם אתה לוקח את זה לפולחן אישי... תראה איזה עשיר וחכם ונבון אני זה נטו גאוה!!! נטו רדיפת כבוד... נטו אחשוורוש הדובי שעסוק "בהראותו את עושר כבוד מלכותו..." אבל ברגע שזה מגיע מזוית של עבודת ה'!!! ברקע של תפילה ועבודה שבלב!!! מתוך נקודת הנחה שאני פה בשביל לכבד את ה'!!! אני בכל מהותי **כלי שדרכו ה' מתגלה בעולם!!!** אז הנה... בואו תראו איך ה' אוהב אותי... תראו איך ה' רומם אותי... תראו כמה טוב לי בחיים- מה'!!! כזו התהללות והתפארות שלא רק שהיא מותרת אלא היא קריאת ההלל!!! היא אשר קדשנו במצוותיו וצונו לקרא את ההלל...

למייעשה זה הפירוש המילולי של הפסוק שאנחנו אומרים בסוף ההפטרה של תשעה באב... "אל יתהלל חכם בחכמתו, ואל יתהלל גבור בגבורתו, ואל יתהלל עשיר בעשרו, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי..." האם שמת לב מה כתוב בפסוק הזה?? כתוב כאן שאם אתה חכם אל תתגאה בחכמה שלך... אם אתה עשיר אל תתגאה בעשרך... אבל!!! אם אתה מבין שכל זה הגיע לנו מה'... אז כן יתהלל המתהלל!!! במה?? במה אני אתהלל?? בזה שהשכל וידוע אותי?? לא!!! אתה יכול להתהלל בחכמה--- **שה' נתן לי...** מתהלל בעשירות--- שה' נתן לי... שים לב מה קורה פה: בסופו של דבר אני כן מתהלל בחכמה ובעשירות ובגבורה... אבל ברגע שהנושא הוא שזה הגיע מה'... החכמה והעושר והגבורה הופכים להיות כן אמצעי של גילוי כבוד שמים... אני כן מתהלל בגבורות ובעושר שה' נתן לי... וזה בדיוק הנושא של ההלל שלנו!!! אני מתהלל בכל הדברים הטובים שיש לי ---- מאבא שבשמים...

עכשיו!!! כעת בא נעצור רגע ונעשה סדר...

אני מצידו דווקא מרוצה מהוורט הזה... למה??? כי תמיד התחשק לי להתגאות ולהשווין ולנקר לכולם את העיניים שיראו כמה אני אשיינע ייד... כמה אני עשיר וגיבור וחכם... אבל לא היה לי נעים... כי... כי סו"ס להיות בעל גאוה בצורה כ"כ בוטה זה לא נראה טוב... אבל הנה... הגיע פה "אז נדברו" ונתן לי אישור להיות בעל גאוה... והוא טען: אם פה ושם אתה מכניס את האיבישטער לסיפור... ואתה אומר שאיכשהו זה ממנו... יש לך אישור לצאת ככה במפגן רב רושם... ובינינו... זו הבעיה הכי קטנה... הרי כל מי שהאף שלו בשמים... בדרך כלל גם "רוממות קל בגרונו..." שכמובן הכל משמים... הכל בסייעתא דשמיא... בטח... למה לא... (יעידו על כך כל מסיבות ההודאה של הבחירות... שכמובן שהכל שבח והודאה רק לרבש"ע על הסייעתא דשמיא... ומתחת לשלחן נריב למי מגיע הקרדיט...)

אז זהו שלא!!! בא לא ניתן למחטף הזה לקרות!!!

בא נסייג את הדברים: כשאנחנו מדברים על אדם שמתהלל בשם ה' ומשתבח בתהלתך!!! זה כמובן חייב להיות כנה ואמיתי... **ובדיוק בגלל זה** קריאת ההלל זה משהו שנעשה בתפילה עם טלית ותפילין בהתייחדות של אדם עם קונו ובדרך כלל זה לא נעשה במפגן חברתי... המקום להתהללות בשם ה' זה בראש ובראשונה בפסוקי דזמרה!!! שם אנחנו אומרים "התהללו בשם קדשו"!!! שם תעמוד ב'עבודה שבלב' בינך לבין עצמך... ותבין שכן... כל מה שיש לי מגיע מה'...

בקיצור: ההתהללות וההשתבחות והגאוה הזו... היא עבודה שבלב!!! שב בינך לבין עצמך ותרשה לעצמך קצת להתהלל... לא מול אחרים... אלא בינך לבין הרבש"ע... היגדתי היום ל-ה' אלוקיך... תסמן לעצמך כל מיני מעלות מיוחדות שה' חנן אותך... אם זה כישורים... אם זה עושר ונכסים... ואם זה ילדים טובים... או חיים בריאים וחלקים... ותשתבח בזה בינך לבין הרבש"ע... או לחילופין במעגל הסגור בבית מול נרות החנוכה!

אבל רגע... אם ככה, עם מי אני מדבר פה בהלל?

למי אני אומר את זה? אני מבין שאני לא עושה את זה מול החבר שלי... אז... אז מול מי כן???

אז זהו!!! שכאן! כאן צריך להיכנס לשפראך שנקרא הלל!!! הלל והודאה זה סוג של שפראך... זה שיח מסוג מסוים... רק בתור דוגמא: זה כמו שיבא בן אדם שאין לו חוש מוזיקלי בגרוש... וישמע אנשים שרים ויתחיל לשאול שאלות: מה זה בכלל שירים? לאן חותרים כששרים? עם מי בדיוק מדברים כששרים?? למי מעבירים את המסר הזה?? בקיצור: יש לו שאלות טובות... נו... מה אני אמור לענות לו?? אדוני... עזוב עזוב... לפי השאלות שלך זה נראה שאתה אפילו לא התחלת לקלוט את השפראך... שירה זה לא איזה דו שיח מוגדר!!! שמישהו מדבר עם מישהו ואומר לו משהו... שירה זה ביטוי מסוים שנשמע בחלל העולם... סוג של אמירה... בקיצור: לך תסביר לו מה זה מוזיקה... באיזהו מקום על אותו משקל זה השפראך של הלל והודאה... הלל והודאה זה לא בהכרח איזה דו שיח רשמי... או הגשת פקס לרבש"ע... תודה רבה... היה מאד מיוחד...

לא!!! זה סוג של שפראך... זה שפראך ש... שאני נמצא כאן בעמדת מתהלל ומשתבח בה'... עצם המפגן הזה שאני עומד כאן על במה של של משתבח בה'... זה השפראך של ההלל!!!

אם תשים לב: מידי בוקר בתחילת פסוד"ז... אנחנו אומרים: **הודו** לה' קראו בשמו... **הודיעו** בעמים, **שירו** לו **זמרו** לו... **התהללו... דרשו** ה'... **בקשו** פניו... **זכרו** נפלאותיו... הבו לה' משפחות עמים, הבו לה' כבוד שמו... רבש"ע: עם מי אתה בדיוק מדבר?? אתה באמת מתכוין לצאת כאן בהצהרה לתקשורת של ה"משפחות עמים"?? עם מי?? עם העובד זר של הישיבה?? מה אתה רוצה... הוא עכשיו במטבח בכלל... ואתה בביהמ"ד...

נו... מה התשובה?? **זה שפראך של הלל!!!** כשאני אומר בלשון רבים: הודו ה' קראו בשמו... זה לא בהכרח שהרמתי טלפון למשפחות העמים ואמרתי להם הבו לה'... אליבא דאמת אני מדבר בעיקר ביני לבין בוראי... אני רק מבטא את זה

בשפראך של שירה והלל!!! אני מעמיד את עצמי בעמדה יצוגית של במה וכביכול קורא לכולם להטות שכס אחד לעבדו בלבב שלם... אני פונה לכל האיים הרחוקים וקורא להם את קריאת חיי: שמעו שמעו... אני בן של ה'... תראו איך ה' ענה לי ותפנו גם אתם אליו ותושעו... האם מישוהו שומע אותי או לא??? זה לא הנושא... אני פה בעיקר הנושא!!! אני פה זה שמעמיד את עצמי בעמדת מתהלל בשם ה'!!! זה משפטים שבעיקר צריכים להישמע בחלל העולם על ידי!!! ולהיות מוכן להעמיד את עצמי במקום של קורא בשם ה'!!! זה השפראך של ההלל!!! (וכמובן כמובן... ברגע שאני אעשה את זה ממקום מאד פנימי... יום אחד זה גם יגיע אליהם... יום אחד אני באמת אגרום ש"והאתיו כל לעבדך" אבל כעת... בשלב זה אני עדיין עושה את זה ביני לבין עצמי בפסקי דמרה ובהלל... כן... ברגע שאברהם אבינו השכים קום וביטא את זה בתפילת שחרית... עד הצהרים הוא כבר עשה את זה בפועל בקריאה בשם ה' ולהאיהב שם שמים על הבריות...)

נחזור לעניינינו... אחרי שלמדתי להתהלל בשם ה'!!! להשתבח בתהילתו ביני לבין עצמי בתפילה ובהלל!!! כעת!!! כעת מותר לדעת שיש כזה דבר להתהלל ולהשתבח ולהתפאר בישועת ה'... **"כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי..."** מי שמשכיל וידוע שהחכמה והעושר שלו מגיע רק מה'... הוא יכול להתהלל ולומר: כן!!! ה' נתן לי חכמה! ה' נתן לי עושר!!! זה ממנו יתברך!!! וזה מה שדוד המלך מזכיר הרבה פעמים בתהילים: ואתה ה' מגן בעדי **כבודי** ומרים ראשי!!! כלומר: ה', אתה **הכבוד שלי!!!** כל הכבוד שלי מגיע ממך... יש פרק שלם בתהילים (כ"א): תאוות לבו נתת לו... תשית לראשו עטרת פז... גדול כבודו בישועתך!!!

דוד המלך מעיד על עצמו: יש לי כבוד גדול!!! אבל זה בישועתך!!! אדם שרודף אחרי הכבוד זה דבר שלילי... אבל ברגע שגדול **כבודו** --- בישועתך... זה נהפך להיות חלק בלתי נפרד מספר תהילים... חלק בלתי נפרד מ"כל הנברא בשמי ולכבודי בראתך... " אני רוצה שתבין: המן שמרכיב את מרדכי על סוס ומכריז ככה יעשה... לכאורה המפגן הזה כל כולו כבוד וגאווה ופולחן למרדכי...

איה אלוקיך... " כאן יש מנגנון של הבטחה!!! שתדע לך!!! ברגעים הקשים שאתה מחזיק חזק חזק בכל הכח בה'... כעת תבטיח לה' ובעיקר בעיקר לעצמך: "לא אמות כי אחיה--- ואז--- אספר מעשי קה... כשה' יראה לי את הישועה על אפם וחמתם של כל אלו שייאשו אותי... או אז אני אעמוד מעל כל במה ואני אספר ש-כן!!! ה' היה שם!!! שמע אותי!!! והנה הישועה... פה זה מותר ואפילו חובה!!! "ואמר ביום ההוא הנה אלוקינו זה קיינו לו ויושיענו, זה ה' קיינו לו נגילה ונשמחה בישועתנו..." "ואני בחסדך בטחתי- אשירה לה' כי גמל עלי.

ואני יכול להעיד בתור אחד מאלפי יהודים כאלו שיכולים להעיד שה' שומע תפילות... הייתי בחור שנזרק משיבה לשיבה... לקוי למידה... ראש קשה, ועם בעיות קשב וריכוז קשות... ועם תפילות ורק תפילות ה' הרים אותי כעת והציב אותנו במקום אחר לגמרי... למען אספרה כל תהלתך!!! ואני כל פעם מחדש שואל את עצמי בחשש: אולי במשפטים האלו אני מנסה לעשות לעצמי פולחן אישי?? אני כביכול מכריז על הקליניקה שלי ואולי רק על הדרך אני מכניס את הרבש"ע???

אז יש פה אמת מידה ברורה:

נגיד שאני שווה משהו... וכי מישהו מפריע לך להיות גם...?? אני מודיע לך חגיגתי: שהדבר היחיד שעשיתי זה רק לדבר עם ה'!!! (בפרט שחלק גדול מהמשקעים האישיים שהיו לי קיימים אצלי עד היום... אני רק רואה תוס' ארוך מידי... נהיה לי איזה מחנק בגרון והראש שלי נסגר... אני עד היום לא מסוגל להקשיב בשיעורים, תקוע לי בראש שאני לא מסוגל להבין) מישהו מפריע לך לדבר עם בורא עולם ולספר לו את כל התסכולים שלך?? מה... יש תור מידי ארוך?? מה... לקחתי לך את התור?? ה' פה!!! אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקים בכל קראנו אליו... מילא אם הייתי מארגן לעצמי איזה בלעדיות אצל בורא עולם והייתי מרמה אותך שמהיום כל התפילות מתקבלות דווקא דרכי... אני היום מעלה את כל התפילות לשמים... רק אצלי זה עובד... אם זה מה שהייתי אומר הייתה פה שחצנות... אז זהו שלא!!! אני מצהיר בזאת ה' שומע אותך בדיוק כמוני... (ומסתמא הרבה יותר כי היום אני הרבה פחות נשבר לב) אז קדימה... רון על זה ותראה

ישועות (ואני גם לא גובה כסף על ה"סגולה" החדשה הזו... איך אני???) אז הנה יהודים יקרים: כן!!! להשתבח בתהלתך!!! התהללו בשם ה'!!! רוצו לדבר עם ה'... רוצו לשפוך את הלב אצלו... ואל תשכח להבטיח לעצמך שאם ה' יושיע אותך אתה תנעמוד מעל כל במה ותתהלל בזה!!! אני אומר לכם: זה עובד!!! אל תאמינו לי... תנסו בעצמכם!!!

ואני לא היחיד... יש עוד אלפים כמוני... רק לי "במקרה" יש עליון!!! ובשביל מה יש לי במה כזו אם לא בשביל "אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהלךך... יראי ה' הללוהו!!! למה?? כי לא בזה ולא שיקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשוועו אליו שמע... יהללו ה' דורשיו... הנה לך הלל!!!

להביא את הבשורה לכל יהודי באשר הוא:

תדע לך... ה' שומע תפילות!!! אם אתה כעת קורא את העלון שלי... זה תפילות!!! שום דבר פה לא שלי... ואגב: סתם ככה... להתהלל ולהשתבח בשם ה' זו תחושה נפלאה...

יכול להיות לשני אנשים דירה!!! כסף!!! מעמד!!! שטעלע!!! יש להם את אותנו מעמד בדיוק... רק אחד התפלל על זה וקיבל את זה מידיו של ה'... והשני סתם מוצלח כזה שהחיים האירו לו פנים והשיג שטעלע... **זה שתי עולמות!!!** מי שביקש והתפלל וקיבל את זה מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה של ה'... **יש פה מטען רגשי!!!** זה לא סתם... זה משהו אישי שקבלתי מה'!!! יש לזה חן מיוחד... יש לזה טעם אחר לגמרי... ואילו מי שלקח את זה ככה "בכוחות עצמו"... אז זה מיד מתקדם ל-"יש לו מנה רוצה מאתיים" והדוגמא הפשוטה ביותר: הנה... הדמי חנוכה שמקבלים מהרבי... אני לא מבין: הרי קיי"ל "יש לו מנה רוצה מאתיים"... אם ככה: מי שקיבל חצי שקל מהרבי... אמור לרצות שקל... אז למה בדמי חנוכה של האדמו"ר זה תמיד נשאר חצי שקל (אא"כ אני לא מעודכן)??? כנראה... כנראה שכשמקבלים מהרבי זה... זה משהו אחר!!! זה לא עוד איזה חצי שקל ש... קדימה... בא נתקדם לשקל... אני שומר אצלי את החצי שקל הזה וטוב לי איתו!!! על אותו משקל: מי שהתפלל וקיבל מה'... הוא לא כ"כ ממהר ל"רוצה מאתיים"... "כי יש פה מטען רגשי... ואני אספר לך: זיכני ה' גם

להתפלל על שידוך וגם להתפלל על ילדים... ואתה יודע מה יש לי היום??? היום אני גם נשוי!!! וגם יש לי שני ילדים!!! אתה יודע שאין הרבה אנשים שיודעים להגיד את זה??? אתה יודע שיש אנשים שקוראים שורות אלו והם לא לגמרי מבינים האם התכוונתי להשתבח או אולי להתמסכן??? אבל אני קבלתי את זה מה'!!! עכשיו: שלא תבין: בשביל לקבל שידוך וילדים מה' לא צריך בהכרח לחכות לזה... אבל כן להתפלל... ואז לקבל מה'... וכשמקבלים מה' זה משהו אחר... זה דמי חנוכה מה'... יש פה מטען רגשי של מתנה מה'... להשתבח בתהלתך!!! זה ההלל שלנו!!! להתהלל... כן... אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני... כן... איך אומרים בשפת דורנו??? **אלוקים שלי!!!** כן... זה אלוקים שלי... הוא מקשיב לי... הוא עונה לי... הנה תראה. הוא נתן לי... זה ממנו!

רק דבר אחד אני מוכרח להסתייג מראש:

לכל מי שהשתכנע כעת לפנות לה'... צר לי לאכזב!!! אבל אצל בורא עולם זה לא עובד עם לחיצות כפתור... **רבש"ע זה לא קבר!!!** שנוסעים... לוחצים פעם אחת... או שני וחמישי ושני ואז אן אן אן זה מתחיל לעבוד... רבש"ע זה אלוקים חיים... אצל בורא עולם זה עובד עם תהליך של יצירת קשר... ה' רוצה שתדבר איתו... תשוחח איתו... תשפוך את הלב אצלו... שיתפתח ביניכם קשר פנימי... ואי לכך ובהתאם לזאת: מי שאין לו זמן להשקיע בקשר עם ה' אז שבאמת ילך לחפש לו איזה קבר או איזה סגולה טובה שלוחצים וזה עובד וכמובן אל תשכח לפרסם... ואם ככה: אז גם אני מתהלל ומשתבח לומר שלא שכחתי לפרסם!!! יהודים: יש בורא עולם!!! טעמו וראו...

מה הבדל בין נצחון ה"איך" לנצחון "האם..." מאמר חובה!!!

עומדים אנחנו סמוך ונראה לימי חנוכה הקדושים והאהובים... כולנו יודעים שחנוכה זה ימי הלל ושמחה על הניסים והנפלאות והתשועות והנחמות שה' עשה איתנו... וכידוע: יש את השאלה המוכרת: מה זה "ועל המלחמות"? ? ? וכי מה יש לנו להודות על המלחמות? ? ? וכי מישוהו מחפש מלחמות? ? ? אז לא תאמין!!!

גיליתי מידע היסטורי שבבילי הוא רעידת אדמה!!!

הכל התחיל מזה שהתחלתי קצת לעיין בספרים העתיקים שמתארים מה שהיה שם... (כמו יוסיפון, יוסף בן מתתיהו, מקבים...) ושם גיליתי כל מיני הפתעות!!! מבחינה מסוימת יש הבדל תהומי בין התיאורים שנכתבים בספרים האלו... לבין מה שקבלנו מחז"ל... (שלא תבין... אם היה פה באמת חילוקי דעות בין מה שקבלנו מחז"ל לבין העדויות של הספרים האלו לא הייתה לי שום בעיה... הייתי לוקח את הספרים האלו וזורק אותם בפח האשפה הראשון והכל שריר וקיים... אז זהו שלא!!! רבותינו הראשונים דווקא סומכים על העדויות האלו ומצינו באחרונים ששולחים לקרא את הניסים והנפלאות שהיו בחנוכה מתוך אותם ספרים... והמ"ב אפילו מתיר לקרא בהם בשבת ולא חייש לשטרי הדיוטות כך שזה מתואם...).

והפעם!!! ההפתעה הגדולה שלי היא: שאם אני ואתה תמיד ידענו שעם ישראל סבלו מהיוונים ו"צר להם לישראל מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול עד!!! עד שריחם עליהם ה'..." ובקיצור: ביום כ"ה בכסליו היה הנס הגדול של נצחון המלחמה ונס פך השמן וזהו!!! מאותו יום ואילך שקט ושלווה... "ונוח מאוייביהם והרוג בשונאיהם..." מכאן ואילך ותשקוט הארץ... אז זהו ש... שלא בדיוק!!! אם קצת תעיין בספרי ההיסטוריה האלו... הסיפור נראה בדיוק הפוך!!!

הסיפור הוא כך: שעד כ"ה בכסליו מלכות יוון שלטה בישראל שליטה בלתי מעוררת!!! ודווקא אז היה שקט... למה? ? ? כי מלכות יוון שולטת וכמובן הם

גוזרים גזרות על היהודים... והחרדים לדבר ה' נאלצו להתחבא במערות ואז היו תופסים אותם והורגים בהם וכו'... עד!!! עד שהגיע כ"ה בכסליו ש... שמה קרה אז??? מה שקרה זה שבעקבות מעשה שהיה (הסיפור עם המערה שיהודים שמרו שם שבת והיוונים יצאו נגדם למלחמה והיהודים לא רצו לחלל שבת ומתו שם אלף איש) שהיוונים התנכלו ליהדות... יום אחד החליטו יהודה המכבי ואחיו בנחישות- שזהו!!! שוברים שתיקה!!! מהיום יוצאים למאבק נחוש על החיים ועל המוות... ומאז!!! מאז **התחילו** המלחמות... כלומר: זה לא שבכ"ה כסליו עם ישראל ניצחו את יוון... ההיפך הגמור!!! מכ"ה כסליו ואילך עם ישראל **התחילו להילחם** במלכות יוון... וזו הייתה מלחמה ארוכה ועקובה מדם... שאמנם היו בה נצחונות אדירים למעלה מדרך הטבע... אבל זו הייתה מלחמה!!! מלחמה שנמשכה במשך עשרות שנים... (רק שתבין: כמעט כל בני חשמונאי המכבים מתו באותם שנים בקרבות...)

חוץ מזה מי שקצת מעיין במגילת תענית רואה שהיו שם עוד הרבה ימים טובים- לאחר חנוכה... שכבשו את זה ואת זה... כלומר: היה שם עוד הרבה הרבה עבודה והרבה מה לעשות... זה לא שסיימו בכ"ה בכסליו... אלא אז התחילו את הנצחון הראשון!!! כלומר: זה ודאי שנצחון אחד משמעותי מאוד בודאי קרה בכ"ה בכסליו... שאז הם כבשו בחזרה את בית המקדש וחנכו את העבודה והמנורה... אבל 'ועל המלחמות'??? המלחמות היו אז רק בהתחלה... אז מה קורה פה??? אנחנו מצד אחד יודעים שבחנוכה היה נס פך השמן ונצחון המלחמה... ואילו מתברר שתכל"ס... המלחמה למעשה רק אז התחילה בפועל...??? (איך זה מסתדר עם מה שמקובלנו מחז"ל בפירוש שחנו בכ"ה... ומפורש ברמב"ם ובשו"ע: "וצר להם לישראל מאוד מפניהם ולחצום לחץ גדול עד שריחם... והושיעם מידם והצילם. וגברו בני חשמונאי והרגום והושיעו ישראל מידם והעמידו מלך מן הכהנים וחזרה מלכות לישראל" בקיצור: כתוב בפירוש שבחנוכה הגיעה הישועה??? ושוב: לו יצויר שהיה כאן 'מחלוקת' בין חז"ל לבין ספרי קורות הימים... זה לא היה נושא בכלל... אלף ספרי היסטוריה יטבעו בים ולא תמחק אות אחת ממסכת שבת כא: אבל!!! כידוע: רבותינו סמכו על העובדות הנכתבות ביוסיפון... והאחרונים אפילו כתבו לקרא בספרים אלו על הנצחון... אז

תכל'ס... מה הפשט בזה ???

מוכרחים לומר: שטמון כאן יסוד מאוד חשוב:

מהו היום המכונן ביותר של עם ישראל מול מלכות יוון?? איזה יום נרשם בהיסטוריה כיום הנצחון המזהיר והמשמח ביותר של ישראל מול מלכות יוון?? היום שבו קבלנו החלטה נחושה: די לכניעה ולרפיסות!!! **יוצאים להילחם!!!**

זה!!! זה היום עשה ה'... זה היום הגדול!

כן... ביום כ"ה בכסליו לא סיימנו עם היוונים... אדרבה... ביום זה רק התחלנו איתם... אבל אדרבה... עצם ההכרה וקבלת ההחלטה הנחושה שזהו!!! אנחנו יותר לא מוותרים על היידישקייט שלנו ואנו יוצאים למאבק נחוש ובלתי מתפשר על הקדוש והיקר לנו... **זה!!! זה היום עשה ה'!!!** זה יום הנצחון האמיתי שנרשם לדורות... מתי ה' הניח לנו מאויבינו?? מה זה משנה... זה כבר עניין של הרבש"ע... אבל אנחנו מצידנו... אם אפשר לציין את יום הגאולה האישי שלנו בתור יהודים?? זה היום שבו החלטנו לעשות סוף לצניחה והיאוש הרוחני שלנו... אנחנו מהיום נאבקים ולא מוותרים...

כלפי מה הדברים אמורים???

מגיע אלי בחור ומספר לי איזה ניסיונות רוחניים יש לו... איזה פיתויים אורבים לו... ועזוב... אין סיכוי... אני כל פעם מתחזק ושוב נופל... ושוב מתחזק ושוב נופל... עד שנמאס לי... שחררתי אחיזה... **אמרתי לו: סליחה על השאלה:** מה ההבדל בינינו לבין חילוני?? הרי בינינו. גם אנחנו עושים עבירות וגם הוא... אז מה כבר ההבדל? מה... שהוא עושה קצת יותר עבירות ואנחנו פחות?? נו... מה התשובה???

לא תאמין!!! אבל יש **הבדל אחד ויחיד** ביני לבין חילוני (שה' יחזיר אותו בתשובה...) אני נאבק!!! אני נלחם!!! אני לא מוותר!!! גם אם אני נופל ונכשל

ולפעמים אפילו קרוב למזיד... אבל אני ממשיך לחתור... ממשיך לתפוס את עצמי לידיים ולא נכנע... ואת זה!!! את זה החילוני לא עושה... הוא חילוני בזה שהוא משחרר אחיזה ונותן לצניחה החופשית להמשיך להצניח אותו לתהום בלי לקרא לזה אפילו תהום... שים לב: כככל ההבדל בין עובד אלוקים לאשר לא עבדו זו ההחלטה הנחושה: **אני נאבק!!! אני נלחם!!! אני לא מוותר!!!** נצחונות? ?? הישגים? ?? כמה זמן תצליח לצבור בין מעידה אחת לשניה ??? עזוב... זה כבר לא הנס הגדול... זה כבר בידיים של הקב"ה... מתי עם ישראל הצליחו בפועל לנצח את היוונים? ?? לא יודע מתי... וכנראה שאף פעם לא... (הרומאים בסוף ניצחו את היוונים ולא היהודים...) את זה אנחנו לא חוגגים!!! חנוכה זה **לא חג של נצחון!!!** חנוכה זה **חג של מלחמה!!!** בחנוכה כלל ישראל הפנימו עמוק עמוק בלב שאנחנו **יוצאים למאבק!!!** די לכניעה!!! אנו לא הולכים לוותר על הרוחניות שלנו... שלא תחשוב... הם היו ראלים... הם ידעו שזה יהיה כרוך בהמון קרבות... אבל הם היו נחושים!!! אנחנו כבר לא סמרטטים של היצר הרע... ולכל אחד מאיתנו יש את החנוכה הפרטי שלנו!!! את היום הבהיר הזה!!! היום שבו תקבל החלטה נחושה: אני יוצא למאבק!!! מהיום אני לא מוכן להשלים עם הנפילות הרוחניות שלי... ואני נחוש להתגבר... כן... זו תהיה דרך ארוכה... יהיו נפילות... יהיו מעידות... אבל אני יוצא לדרך!!! אל תשכח לציין את היום הזה... זה נס פך השמן הפרטי שלך...

בקיצור: מתברר שההסבר הוא פשוט מאד מאד:

במשך מאה שמונים שנה שלטה מלכות יוון על ישראל והם גזרו גזירות על ישראל שלא יקיימו את התורה... או ע"ז (בראשית הדרך) ואח"כ שבת חודש ומילה... ואז פרצו פרצות וגזרו על הבית היהודי וכו' וכו'... במשך כל ה-180 שנה אלו **לא הייתה שום שום שום מלחמה!!!** שקט תעשייתי!!! הכל בסידר... בטח... כי יש חוקים מאד ברורים: אם אתה רוצה לחיות - אל תשמור שבת... ואם אתה שומר שבת, תדע שזו עבירת חוק שעונשה מוות!!! נו... זה נקרא מלחמה ??? זה לא נקרא מלחמה!!! אם אתה רוצה... תקרא לזה **גלות** יוון...

תקרא לזה מציאות עגומה... אבל מלחמה??? מה הקשר... **תבין**: יהודי שמר שבת והרגו אותם... למה הרגו אותם? כי... כי הוא מת **במלחמה**??? מה הקשר מלחמה...??? הרגו אותנו כי הוא עבר על החוק של המדינה!!! (וכי כל אחד שעובר על החוק במדינת ישראל ומכניסים אותו לכלא... זה אומר שהוא שבו **מלחמה**...??? אפילו הערבים יודעים לקרא לזה ה'כיבוש הציוני...' אבל לא קוראים לזה מלחמה...??? רק מה???

היהודי!!! היהודי הוא זה **שנלחם**!!! אצל היהודי הייתה פה מלחמה עיקשת!!! היהודי נלחם על היהדות שלו... היהודי הוא זה שכל הזמן היה חי בפלונטר... אני רוצה לשמור שבת בכל מחיר... אם אצליח להסתיר את שמירת השבת שלי מה טוב... ואם לא אצליח... אשלם על זה בחיי... מבחינתו של היהודי הייתה פה **מלחמה חד סטרית**... היהודי נלחם על היהדות שלו... עד כאן היהודי החסיד והפרוש... אבל באותה מידה גם היהודי המתנדנד והחצי מתיוון... גם הוא היה חי **במלחמה** פנימית מתמדת ובלתי פוסקת... רגע... לשמור שבת או לא לשמור שבת??? האם להתאמץ למען היהדות שלי ולסכן את החיים... או להתיוון ואז כולם יחבקו אותי יקבלו אותי בזרועות פתוחות??? האם לזרוק את הסמארטפון ולהרגיש דפוק שאני לא בעניינים או לא? ליהודי הייתה **מלחמה** יומיומית!!! מלחמה עם עצמו!!! כל זה אצל היהודי בינו לבין עצמו... אצלו הייתה מלחמה... אבל תחשוב רגע מבחינה מדינית... צבאית... היסטורית... יש פה מלחמה??? איפה מלחמה... על איזה מלחמה אתה מדבר... מלכות יוון שולטת בעוז... פה ושם יש כמה מפירי חוק חוצפניים כמו חנה ושבעת בניה שהרגו אותם כי הם עברו על החוק... בקיצור: רק ליהודי הייתה מלחמה... בינו לבין עצמו... האם למסור נפש על היהדות או לא...

אבל מבחינה אסטרטגית צבאית מדינית... שקט ושלווה!!!

אלא שאז!!! לפתע הופיע מתתיהו כה"ג חשמונאי ובניו... והם החליטו לעשות סוף למלחמה הפנימית הזו! מהיום נגמרו המאבקים הפנימיים!!! מהיום אנחנו יהודים בגאווה ובגאון!!! מהיום אנו שומרים שבת, **נקודה**!!! אנחנו לא מוסרים את בנותנו להגמון, **נקודה**!!! מהיום אנחנו חוזרים לעבוד בבית המקדש

בטהרה... **נקודה!!!**

אה... אבל מלכות יוון לא 'מרשה' לנו?? לא מסכימה לנו??

אה... אם ככה אין ברירה... יוצאים **למלחמה** נגד יוון!!!

ומכ"ה בכסליו התחילו להישמע צחצוחי חרבות... יוצאים למלחמה נגד יוון...
עכשיו!!! שים לב: תנסה להיכנס לרגע לראש של היסטוריון שעומד מהצד
וסוקר את ההיסטוריה... עד היום היה פה שקט... מלכות יוון שולטת בכיפה...
ומכ"ה בכסליו ואילך התחיל בלגן... מרד... התחילה הסלמה... התחילו מלחמות...
הוא צודק!!! כצופה מהצד עכשיו רק התחילו המלחמות... אבל אצל היהודי
הראש עובד בדיוק הפוך... אצל היהודי באותו יום **נגמרה המלחמה!!!** עד היום
נלחמתי ביני לבין עצמי על היהדות שלי... פעם הצלחתי ופעם לא... וזהו!!!
מהיום הנושא הוכרע... אני שומר שבת **נקודה!!!** שבת וחודש ומילה זה כבר לא
נושא לדיון... זה לא נושא למאבק... **זו עובדה!!!**

תחשוב: עד היום כל שבת מחדש הייתי במאבק פנימי... האם למסור נפש
על שבת ולנצח או להיכנע... האם להישאר פרוש ולעבור על החוק... או יאללה...
להיות מתיוון ולפטור את כל הבעיות... הייתי במאבק יומיומי על כל בקבוק
לתינוק האם יהיה כתוב בו אין לנו חלק או יש לנו חלק באלוקי ישראל... אבל
עכשיו... זהו!!! מבחינת היהודי המלחמה נגמרה... **מהיום היהדות שלי זו עובדה**
מוגמרת!!! החזית הרוחנית שלי הוכרעה... מהיום ברור לי שאני יהודי שמקפיד
קלה כבחמורה... רק מה?? כעת החזית עברה ממלחמה ביני לבין עצמי!!! זה
עבר לזירה של המלחמה הטכנית של חרב וחנית מול הפילים של מלכות יוון...
הבנת?? הבנת את ההבדל התהומי איך יהודי קורא את המפה... לבין איך
ההיסטוריה קוראת את המפה?? אצל יהודי המלחמה **נגמרה** בחנוכה...

ואילו מבחינה היסטורית המלחמה רק **התחילה** בחנוכה...

וזה לא סתירה!!!

כל השאלה על מה נלחמים!!!

אם נלחמים על היהדות... המלחמה הסתיימה בחנוכה... אבל אם נלחמים

נגד יוונים המלחמה התחילה בחנוכה!

זה מה שכתוב ברמב"ם: "...גברה בית חשמונאי ונצחום והעמידו מלך מן הכהנים וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה עד החורבן השני..."

כתוב כאן שבחנוכה עם ישראל העמידו להם מלך!!! ש... שמה??? מה המלך הזה עשה??? המלך הזה חילק פרסים ושוקולדים באבות ובנים??? המלך הזה דאג להנחות בארנונה??? לא!!! אתה רוצה לשמוע מה המלך הזה עשה??? בבקשה!!! "מעשה באדם אחד שרכב על סוס בשבת בימי יוונים והביאו לבית דין וסקלוהו, לא מפני שראוי לכך אלא מפני שהשעה צריכה לכך... אתה מבין??? יהודי בסה"כ רכב על סוס בשבת... בסה"כ עבר על שבות דשבת... וכבר סקלו אותנו!!! למה??? מה קרה? על מה יצא הקצף???

מה התשובה??? ההיפך הגמור!!!

כעת רק נגמר הקצף!!! יהודה המכבי העביר מהיום מסר מרגיע לכל היהודים החלשים והמתנדנדים והחצי מתיוונים... זהו!!! הסתיימו המאבקים הפנימיים האם לשמור שבת או לא... עד היום היוונים אמרו שמי שישמור שבת ימות!!! ואתה היהודי האומלל כל הזמן היית קרוע בינך לבין עצמך... האם כן לשמור שבת ולסכן את החיים... או לא לשמור שבת ואז לא יעשו לי כלום...

אז זהו!!! שמהיום זהו... בא שבת בא מנוחה... מהיום הקערה התהפכה על פיה!!! אם עד היום מי שתפסו אותו שומר שבת הרגו אותו!!! אז מהיום מי שיתפסו אותו מטלטל מוקצה בשבת אנחנו נהרוג אותו!!! מהיום אתה כבר לא צריך להיאבק האם לשמור שבת... אדרבה... אתה מוכרח לשמור שבת... אחרת יהרגו אותך...

אוהו... איזה שלוות נפש... זהו!!! מהיום אין לי יותר מלחמות עם עצמי האם לשמור שבת... אדרבה... מהיום מכריחים אותי לשמור שבת... הנה לך חנוכה!!!

הנה לנו נצחון מלחמה!!!

בחנוכה הושגה שליטה רוחנית!!! היהדות שלנו זו עובדה!!! זה לא משהו שנתנו בהתלבטות ומאבק יומיומי. בחנוכה הסתיימה המלחמה היהודית! היהודי

כבר לא צריך להילחם עם עצמו... רק מה?? כמובן שזה כרוך ביציאה למלחמה נגד יוון... בסיידר... נו... עם יוון ירחם המרחם... ה' ילחם לנו... מסרת גבורים ביד חלשים...

פה מתגלה היבט מאד חשוב שאני חושב שהוא די מוכר לכל אחד מאיתנו מהימיום... **אני אתן לך כמה דוגמאות:** יש לי חבר שסבל מהשמנת יתר... הוא **נורא נורא רצה** לעשות דייאטה ואף פעם לא הצליח... הוא תמיד התחיל ואז הבורקס חייך אליו והוא נשבר... ושוב החליט לעשות דייאטה והוא שוב נפל עם המתוקים... וכך מתחיל ומספיק מתחיל ומפסיק וזהו... הוא כבר כמעט התייאש מלהילחם עם עצמו... עד שיום אחד הוא הלך לרופא והרופא הסתכל עליו במבט חמור סבר והודיע לו חד משמעית: אתה **מוכרח** לעשות דייאטה... אחרת תוך כמה שנים אתה שוכב מתחת הבלטות ומריח פרחים מהשורש... **חבר שלי חזר מאושר!!!**

הוא אמר לי: אני מרגיש כעת שלווה קסומה... ולמה???

כי מהיום ה**הוכרעה המלחמה!!!** עד היום כל פעם כשהתחלתי דייאטה... נכנסתי לקרב יומימי... כן לטעום את העוגה או לא... כן לפתוח את המקרר או לא... די... התייעפתי מהמאבקים הבלתי פוסקים האלו שתמיד נגמר בכשלון... אבל ברגע שהרופא דיבר כ"כ חריף... זהו!!! מהיום המלחמה הוכרעה!!!
הדייאטה נהפכה להיות עובדה מוגמרת!!!

שאלתי אותו: אז מה... אז אתה רוצה להגיד לי שכבר לא קשה לך?? הוא צחק ואמר: ברור שקשה לי!!! אבל זה קושי מסוג אחר!!! עד היום הקושי שלי היה האם כן לאכול או לא לאכול... כן... לא... לא... כן... לא... אבל עכשיו המלחמה היא כבר לא שם... **כי ברור שלא וזהו!!!** רק מה???

כעת המלחמה היא בעיקר **איך!!!** איך אני מסתדר... מה אני כן יכול לאכול... איך לצאת שבע מהארוחה בלי לאכול דברים עתירי שומן... אז בסיידר... התחלתי להשקיע בסלטים... אני מחפש כל מיני תמרים ואגוזים שמותר לי לאכול... אבל עזוב... דחילאק... זה כבר "כסף קטן..." המלחמה האמיתית והבלתי

נסבלת זה היה **מול המקרר!!!** שם נפלתי שדוד... מול הרוגלאך... מול הבורקס... שם היו לי קרבות מרים שנפלתי בהם פעם אחר פעם... אבל כעת הקרב הזה הוכרע!!! המקרר נוצח!!! כעת המלחמה שלי זה רק איך להסתדר ומה כן לאכול... נו...

מישהו מבין על מה אני מדבר???

הייתי מגדיר את זה ככה:

יש שתי סוגי מלחמות שונות!!!

יש האם!!! ויש איך!!!

יש אדם שהמלחמה שלו זה **האם...**

האם כן או **האם** לא... כן לא... לא כן...

ויש אחד שהמלחמה שלו זה **איך!!!**

כלומר: ברור לי שלא (או כן)!!! כעת מה שנותר לי זה לבדוק **איך... איך** אני

מסתדר עם זה...

לדוגמא: מי שיש לו מכשיר מוגן עם אפשרויות לפרוץ או להגיע לתכנים לא סימפטיים... אני לא צריך להגיד לך איך זה נראה... בינינו... אתה כל הזמן חי במאבק מתיש ובלתי נגמר... **האם** שום להיכנס לאתר הזה... **האם** שוב לנסות לפרוץ את המכשיר... **האם** שוב לחכות לשעות המאוחרות של הלילה... **האם** שוב לתפוס את ביה"כ של השטיבלאך ולהינעל בו שעתיים??? **האם** להתחבר לעוד איזה קבוצת וואצפ או לא? **האם** אני יהודי או לא???

ואתה אגוטע נשמה... אני מכיר אותך!!! ואתה לא רוצה ליפול... אתה יודע מה קורה לך אח"כ... אתה יודע איזה סמרטוט אתה מרגיש אח"כ... אתה מרגיש 'מכור לעבד...' ואתה מנסה להילחם... מנסה להיאבק... אבל זה קקקשה ואתה נופל פעם אחר פעם... כי המלחמה היא

האם!!! האם ליפול או לא... מלחמת האם היא מלחמה יומיומית... מלחמה

בלתי פוסקת... **וצר להם לישראל מאד מאד מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול!!!**

עד שריחם!!! עד שה' ריחם על חבר שלי ונתן בלבו לרחם על עצמו... ויום אחד הוא דפק על השלחן דפיקה אדירה... השלחן כמעט נשבר... אבל הוא יצא בהחלטה נחושה: אני מכריז על יום העצמאות האישי שלי!!! הגיע הזמן להכריז רפורמה ואני מתנתק מזה!!! מתנתק ויהי מה!!! על החיים ועל המוות... די ל'והתמכרתם שם לעבדים ולשפחות ואין קונה', די!!!

באותו רגע זהו!!! שלוה התפשטה בכל גופו...

נגאלתי מהמלחמה הנוראית הזו... המערכה הוכרעה...

עכשיו: רגע רגע... תרגע תרגע... מה אתה חושב??? שזהו??? פורים??? פותחים שמפניות??? לא לא!!!

אל תמהר לעשות פורים... מוקדם מידי לעשות פורים... ולמה??? כי... כי כעת מתחילה פה מלחמה חדשה...

מלחמת האיך!!! איך אני מסתדר בלי הרשת!!! איך אני מעביר את הזמן... איך אני מסתדר בלי כל האפליקציות... הוא נגאל ממלחמת **האם!!!**

אבל הוא נכנס בסערה למלחמת **האיך!!!**

סו"ס מי שעד היום היה מחובר לאינטרנט די קשה לו להתרגל להסתדר בלי זה... אבל אז מה... בכל זאת חבר שלי מאושר ורגוע!!! כי נכון שיש לי כעת מלחמה יומיומית **איך!!!** איך להסתדר בלי זה... אבל רשמתי לעצמי נצחון... במה???

ב-**האם!!!** המאבק היומיומי **האם** לפרוץ??? **האם** להגיב? **האם** שוב להיכנס לקבוצה למרות שלפני דקה וחצי ראיתי שאין עדכון??? **האם** ללכת לישון בשעה ארבע אחרי ששרפתי את כל הערב בארבע שעות האחרונות ואני מרגיש אפס כפול מיליון??? כל ה-**האם** הזה... **את זה ניצחתי!!!** יום אחד דפקתי אדירה על השלחן והכרזתי על מלחמת עצמאות!!! סטופ!!! לקחתי דגל מכבי ואמרתי או שאני הולך לגשת המיתרים ואני זורק את המכשיר... כי אחרת זה אני... השאלה **האם** אני מכבי או מתיוון... השאלה הזו הוכרעה: אני יהודי!!! אני חשמונאי!!! רק מה???

כעת... נכנסתי למאבק חדש... למאבק הזה קוראים **איך!!!** איך מסתדרים בלי אינטרנט... בסיידר... זו כבר מלחמה נקודתית... איך מנצחים את יוון... יתכן שמי שיראה אותי עכשיו ירחם עלי... אוה... איך הוא יסתדר בלי זה... (אדרבה... את מלחמת ה'אם' אף אחד לא רואה כי היא פנימית... מדובר בסערת רוחות עמוק מבפנים... אבל את מלחמת האיך כולם רואים... היא נראית אולי יותר מעוררת רחמים אבל היא הרבה יותר קלה) אבל תבינו שזו המלחמה הקטנה... כשישבת מול המכשיר וכל חמש דקות היו לי מאבקי רוח ונפש האם אני יהודי או לא... אז גם רחמתם עלי?? ? אז!!! אז הייתי המסכן הגדול!!! וכעת אני בגאולה!!! תבינו שזו ההסתכלות הנכונה והאמיתית...

חנו בכ"ה... חנוכה זה החג הגאולה...

ממה?? ? מהמלחמה הפנימית!!!

זה היום שבו המכבי התורן יוצא מהמיטה בפעם האחרונה בשעה 11.00 בבוקר... ודופק דפיקה אדירה על המיטה ובוטט בעיטה של שור מועד בשמיכה ומעיף אותה עד התקרה... וזועק ממעמקי לבו כמו דוב שכול:

אני ככה לא ממשין!!! נקודה!!! סוף!!!

אני מהיום מתחיל לקום בבוקר... יתהפך העולם!!! ברגע שזה נורא נורא ברור לי שמה שהיה לא יהיה... הרגע הזה הוא רגע של נצחון... רגע של חנו בכ"ה... זהו... המערכה הוכרעה... אני כבר יותר לא צריך להילחם עם עצמי... עד היום כל בוקר... הייתי מתעורר בשעה שבע בבוקר ואז הייתה מתחילה מידי בוקר מלחמת עולם פנימית... **האם** לקום או לא... אני מת מעייפות... כן לא... לא כן... וזהו!!! הגיע אותו יום שקמתי בשעה 12.00 והייתי כ"כ מזועזע מעצמי... שזהו!!! החלטתי סופית שמה שהיה לא יהיה!!! **אני קם!!!** (אל תשאל איזה סנקציות עשיתי לעצמי... החלטתי שאם אני קם מאוחר אני מתפלל שחרית בבית מדרש עם תפילין בתוך בית המדרש ליד החברותא... ומילה זה מילה... הבטחתי גם לאיזה בריון שירביץ לי ועל כל בוקס ואגרוף הוא יקבל שקל... ואם כל זה לא עוזר ביקשתי מעשרה 'חברה' שאם בשעה תשע לא רואים אותי מחוץ למיטה... שיבואו לחדר שלי... לעשות לי אזכרה... השכבה... העץ... אדמה... נרות נשמה... מה לא... מה שבטוח: אני לא הולך לנוח בשלום על משכבי

יותר...) מאותו יום התמלאתי בשלווה... זהו... נגמרו המלחמות הפנימיות... נגמרו המאבקים שקרעו אותי כל בוקר... **האם** לקום או האם לקום... אני קם!!! זו עובדה...

גו... כעת אפשר לעשות פורים 'חרפנייה'?? שהפסקתי לחרופ?? לא!!! פורים עושים רק כשנחו בהם היהודים מאויביהם... ואני כעת עדיין לא נח... למה?? כי נכון שסיימתי עם הניסיון של **האם!!!** אבל כעת התחיל ניסיון חדש... ניסיון שנקרא **איך!!!** איך אני מסתדר עם העייפות... איך אני מתגבר על הפיהוקים האדירים האלו שמזכירים את הדג של יונה... (סו"ס אני קם בשעה שבע לפנות בוקר... זה אמור להיות כרוך באיזושהי התאקלמות... מותר!!! לא מתים מזה... וצריך להיות מוכן נפשית למחיר הזה... אגב: משיחות עם כאלו שקשה להם לקום בבוקר... שמת לי לב שאחת הסיבות שקשה להם לקום... כי... כי אני מפחד שיקרה לי משהו... כי אני כ"כ עייף... ואם אני אקום אז מי יודע... איך אני אתפקד... אולי אני אתעלף... בסיידר... אז בשביל זה תהיה מוכן נפשית לכל מיני תרחישים... אם ח"ו יצטרכו... יקראו לאמבולנס... אם ח"ו תאבד את ההכרה מרוב עייפות אז תבקש מאחד הבחורים שיהיה עירני ויזמין נת"ן... תהיה מוכן נפשית לאשפוז בפנימית ב'... תכין אפילו תיק לצורך העניין... בקיצור: תהיה שלם עם ה-איך' אני מסתדר עם זה!!!)

כן... זה מה שקרה בחנוכה!!!

בחנוכה עם ישראל נושעו ממלחמת **האם!!!**

האם בתו של יוחנן כהן גדול תלך ללמוד אקדמיה אצל ההגמון החילוני...?? **האם** לשמור שבת ולסכן את החיים או לא?? **האם** למול את הבית שלנו מתכנים ערלים... או להשאיר את הילדים ערלים וחשופים לתכנים שפוגמים את נשמתם???

האם לקבוע עיתים לתורה או להיכנע לעצלות של יוון???

אז זהו!!! בחנוכה הוחלט לעשות סוף ל-**האם!!!**

אנחנו יהודים גאים ואנחנו הולכים עם זה עד הסוף עד הסוף עד הסוף... **אה...**
אבל איך?? איך אתה יכול ללכת עם היהדות שלך עד הסוף... הרי קליפת

היוונים יתפסו אותך וכו'...?? אה... אתה שואל איך???

טוב... אז יוצאים למלחמה נגד היוונים!!! ובחנוכה התחילה מלחמה נגד היוונים... מתוך התמודדות איך!!! איך מסתדרים עם זה... אבל זה כבר נושא מישני... לפני שאני יודע איך... דבר ראשון אני יודע האם...

אתה שואל אותי האם אני יהודי?? אני יהודי!!! אני שומר תורה ומצוות!!! הבית שלי יהיה נקי מכל הלכלוך של הרחוב... איך?? התייצבו וראו את ישועת ה'... מי זוכה לישועת ה'?? מי שמוכן להחליט האם גם לפני איך!!!

אגב: ברוח ימים אלו של המלחמה בעזה... אני אומר לך משהו שקצת מוקדם לומר אותו... ימים יגידו!!! אבל אני רוצה להרגיש טוב שלפחות תזכור לי שאמרתי את זה כבר עכשיו...

ימים יגידו ותושבי הדרום עוד יצינו את היום הקשה והמר הזה של שמחת תורה כיום ש... שקשה לומר עליו שהוא יום טוב כי סו"ס קרו בו דברים קשים מאוד... אבל הם יצינו אותו כיום ש'נחו בהם תושבי הדרום מאויביהם...' סו"ס אל תשכח שהבוץ של עזה קיים כמה שנים טובות... תושבי הדרום התרגלו לקבל טילים ולחיות בשגרת אימים יומיומיים... וכל פעם צפה השאלה: האם להיכנס לעזה או לא?? האם שקט יגיב בשקט אולא?? האם אפשר לסמוך על העזתים או לא?? בקיצור: האם לקנות דירה בעוטף עזה או אל תתקרב לשם?? ולמרבה האבסורד!!! איש נדל"ן חכם רץ כעת וקונה דירות בעוטף עזה... כי... כי שאלת האם הוכרעה...

זהו!!! אין יותר שאלה האם לצאת למבצע קרקעית בעזה? אין כבר שאלה האם אפשר לדבר עם חמאס או לא???

כל השאלה היא: איך!!! איך לסיים איתם... איך מסתדרים שם בשנים הקרובות... איך בדיק מחסלים אותם סופית... האם באויר... האם בקרקעית... האם פינוי ברצון או שליטה ישראלית בעזה... מה שבטוח: הבוץ שהיה עד עכשיו בכל האזור וה'סבבים' שתושבי הדרום התרגלו אליהם... זה כבר לא יחזור...

נו... אז תגיד לי: איך תושבי הדרום אמורים להתייחס לאותו יום מר

ונמהר??? זה יום קשה!!! אבל יום שבו המערכה הוכרעה מ-אם!!! ל-איך!!!
מפחיד לומר אבל הם חיכו שיגיע כזה יום... מאוד עצוב ומר שהוא גבה מחיר
דמים כזה נורא... אבל אם יש משהו יותר גרוע מכזה יום קשה... זה שהיום הזה
בדיוק היה קורה אבל רק עוד חמש שנים!!! כלומר: גם לספוג עוד איזה חמש
'סבבים' מעזה וגם לקבל את המכה האנושה בסוף...

תחשוב על זה... זה דברים שקשה לחשוב עליהם עכשיו...

אבל גם למי שזרק את האייפון... גם לו קשה כעת לחשוב שקרה לו משהו
טוב... כי עכשיו הוא בעיצומה של מלחמה... הוא יורק דם!!! אבל תחשוב שהיית
צריך לעשות את זה... אחרי שהילד השני גם ירד מהדרך... ואחרי פירוק משפחה
מחוסר עניין... אחרי כל ה'סבבים' האלו היית בסוף צריך לעשות את הצעד
הקשה שאתה עושה כעת... תרקוד ותשמח שאתה עושה את זה צעד אחד לפני
שהכתובת תהיה רשומה על הקיר...

אתה רואה שהמייל עושה לך לא טוב בבית... אתה כל הזמן מתלבט **האם**
ללכת לפתוח שוב את המקרר האם הגיע איזה מייל??? הראש שלך כל הזמן
נמצא במייל... ואתה כל הזמן בודק **האם** גם האתר הזה פתוח? אתה מרגיש
גלות...??? מרגיש שזה הורס לך את החיים...???

איך בעיה!!! כעת חנוכה...

חנוכה מסוגל לחגוג בו נצחונות של **האם!!!**

אני מוציא את המייל/מחשב/אינטרנט מהבית... מוציא ויהי מה!!! אבל
איך??? איך אני מסתדר בלי זה???

אוהו... תעמוד מול הנרות ותכוין בברכת שעשה ניסים לאבותנו... כמו שה'
עשה להם נס **איך!!!** איך להתפטר מהיוונים... ככה ה' יעשה לטובה אות ויראה
לך **איך!!! איך** אפשר להסתדר בצרכי פרנסה גם בלי זה...

אבל כעת לכה"פ נושעת מכבלי **האם!!!** תראה... אתה כבר חצי שעה יושב
מול הנרות בחיק המשפחה ולא רץ לראות **האם!!!** האם הגיע משהו... האם

הגיע ציוץ למכשיר...

נו... זה לא שווה סעודת הרשות ולשיר 'פתחת למוסרי...???

אז נכון!!! זה עדיין לא פורים... חנוכה זה לא פורים!!! פורים זה חג של נצח!!!
לנצח סופית!!! אבל חנוכה זה לסמן וי על יעד ראשון ומשמעותי- האם!!! וכעת
ניגשים בסערה להסתער על היעד הבא... יעד ה**איך**!!! בא נקווה שעד פורים
אתה כבר תצלח את ניסיון ה- **איך** להסתדר בלי זה...

האם להמשיך לישון... **האם** להמשיך לבזבז את הזמן... **האם** להמשיך לגרור
את עצמי... **והאם** להמשיך להחליט משהו ולצפצף על עצמי... ברגע שנצחת את
ה"אם" הנה לך נס של חנוכה!!! חנו בכ"ה!!! חנו מהמאבקים הפנימיים... החליטו
בגאון והניפו את הדגל של מכבי...

מכאן ואילך **איך?!!!** את השאלה **איך** תשאיר לרבש"ע... תן לו להפתיע
אותך איך!!!

איך הוא ימסור גבורים ביד חלשים וטמאים ביד טהורים...

חנוכה זה זמן לחתוך!!! לחתוך כל מיני ראשים של הגמונים למיניהם!!!
לחתוך בכל מיני גרירות רגלים!!! לחתוך ולהחליט בגמירות דעת על שינוי חיובי...
להחליט שמה שהיה לא יהיה יותר... אני רוצה להיות דבוק בה'...

אני ריאלני... אני יודע שזה יהיה קשה... אני יודע שנכוננו לי עוד מלחמות רבות
איך להסתדר... אבל תמיד אזכור!!! מלחמת האיך היא הרבה יותר נעימה
ממלחמת האם... הרבה יותר קל לחשוב איך!!! איך נלחמים ביוונים... מאשר
המחשבה המייאשת האם שוב להיכנע להם... הרבה יותר קל לקנות פקס
ולרכוש אפשרויות איך להסתדר בלי אינטרנט... מלהיות סמרטוט וכל חצי דקה
לשאול את עצמי... נו... האם שוב להיגרר לציוץ הבא או לא... תאמין לי שאיך!!!
איך להסתדר בלי... כמה שזה קשה... זה הרבה יותר קל מהשאלה הנצחית
האם!!! האם שוב פעם להיות סמרטוט... והאם אני שפוי... ועד מתי אהיה כך...
תסכים איתי... חנוכה שמח!!!

אאאוף... סתם הלכתי... סתם התאמצתי... סססתם...

אחד המסרים העוצמתיים שזכיתי לשמוע מפי הגאון ר' עזריאל טאובר זצ"ל... היה המסר שעובר כחוט השני בפרשיות הזו!!! **יעקב אבינו לא מת!!!** בפרשיות האלו יעקב אבינו מתעסק כל הזמן עם כל מיני דברים **מתים**... יש לו כל מיני היתקלויות עם טיפוסים ממש לא סימפטיים...

אם זה לבן... אם זה עשיו... אם זה דינה... וכל כזו תקרית מביאה איתה באופן טבעי מחשבות נוגות... למה זה קרה?? בשביל מה זה קרה?? חבל שזה קרה... הרי אם הייתי עושה כך וכך אז הייתי חוסך את זה... והייתי מרויח את זה... כן... המחשבות שמוכרות לכולנו...

כל השקעה לא נכונה וכל הימור שהתברר כמוטעה... כל מיני אנשים שאם הייתי רק יודע לאיזה בור אני נכנס איתם הייתי בורח לצד השני של הכביש... כל מיני תקריות בחיים שהסתיימו לא טוב... שאם הייתי מחזיר את הגלגל אחורה הייתי נוהג אחרת ואז שום דבר לא היה קורה... **אבל על זה נאמר - יעקב אבינו לא מת!!!**

יעקב אבינו מבין שאצל יהודי אין סתם דבר מת!!!

אין סתם דברים שקורים... ו... ו... ואאאוף... חבל שקרה... הלוואי ולא היה קורה... **אין כזה דבר אצל יהודי!!!**

וצדיק באמונתו **יחיה!!!** צדיק, עם האמונה שלו, לוקח כל מאורע מת **ומחיה** אותו!!! מבין שאנחנו נמצאים בעולמו של הקב"ה... והוא יתברך מגלגל את הכל וכל מה שקורה... גם אם בעיניים שלנו זה לא הוביל לשום דבר טוב... ומבחינתנו זה רק נגמר בהפסד ובמוות... הרי גדול העצה ורב העלילייה יש לו את החשבונות שלו וכל מה שקורה בעולם מוביל לאיזושהי תכלית... זו האמונה שמנחיל לנו יעקב אבינו!!! יעקב אבינו לא **מת!!!** לא רק ביום המיתה שלו הוא לא מת... אלא שום רגע בחייו לא מת...

בוא ניקח את הדוגמא הכי הכי פעוטה והכי מזערית שמוכרת לנו מהחיים:

יעקב אבינו עובר את מעבר יבוק... מדובר במעבר דירה (ועוד דרך הנחל...) יעקב כבר העביר את כל הילדים אחד אחד... העביר כבר את כל התכולה של הדירה... תנור, מקרר, ספות, ארונות ספרים, הכל... הוא כבר עשה את הדרך הזו אינספור פעמים... וסו"ס סיימנו... ברוך שפטרנו... סו"ס הוא כבר עובר את הנחל ונכנס לארץ ישראל לצמיתות... **ואז הופ!!!** הוא נזכר שהוא שכח עוד משהו... שכח פכים קטנים... והוא צריך לחזור שוב...

ה"צריך לחזור שוב" הזה הוא מדגם הכי פעוט ומצוי לרגע "מת" בחיים

שלנו!!! מכיר את זה שאתה יוצא מהבית... כבר ירדת שני גרמי מדרגות... ואז נזכרת ששכחת את הפלאפון ואתה כעת צריך לחזור...

לא!!! לא נורא... לא קרה כלום... לא יצאת כבר לדרך... לא עלית כבר על המטוס... אפילו לא יצאת לגמרי מהבנין... רק שכחת משהו ונזכרת במדרגות ואתה צריך שוב לחזור את השתי קומות שכבר ירדת וזהו...

אבל תכל'ס... העובדה היא שאת הגרם מדרגות הזה שכבר ירדת!!! כעת התברר שירדת אותו **לחנם!!!** כי הנה אתה צריך לעשות את הדרך שוב.... זה אומר שהעשרים ושלוש מדרגות שכבר ירדתי מתו!!! שהרי אני עושה אותם כעת שוב... **אז מה שהיה מת!!!**

אז זהו!!! שהתורה פתאום ממקדת את כל הפרוז'קטורים לכיוון ה"גרם מדרגות" הזה של מעבר יבוק שיעקב אבינו שכח שם משהו ו... ואאאוף... הוא צריך לחזור שוב בשביל הפכים קטנים... (כמובן בפעם המי יודע כמה)

התורה לוקחת את הרגע המת המדגמי הזה ומחיה אותו!!! התורה מנציחה

אותו באש שחורה ע"ג אש לבנה!!! התורה מגלה לנו שגם בפיצ'פיקעס האלו אין רגע מת אצל יהודי... כי... כי כשיעקב אבינו יחזור מההליכה ה"מיותרת" וה"מעצבנת" הזו ותוך כדי הוא ילחש לעצמו בדבקות וביחוד המעשה שהכל לטובה... ומה' מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ!!! אז תוך כדי!!! תוך כדי שיעקב אבינו ילחש וישנן לעצמו שהכל בגזירת עליון... פתאום הוא יפגוש שם אורח בלתי קרוא!!! המלאך של עשיו... והמלאך ישאל אותו: מה... מה אתה ממלמל שם??? אתה אומר שהכל בגזירת עליון??? אתה אומר שאין דבר מת אצל

יהודי???

המלאך של עשיו יתריס בפני יעקב: לא נכון!!! אני ראיתי!!! אני ראיתי איך חזרת **סתם... אין הלכת סתם... אני ראיתי במו עיני איך גם אצל יהודי יש סתם... סתם תקריות... סתם בעיות... גם יהודי גורר את הרגלים הלך חזור סתם... ומחר עוד מחכה לך מפגש מעצבן וסתמי ומיותר עם עשיו הבלתי נסבל הזה (שאם לא היית מעורר אותו הוא היה שקט ואאוף למה עשיתי את זה...) כן... יש סתם דברים... יש סתם לשכוח דברים ולחזור בחזרה- אאאאוף...**

ויעקב מתחיל להיאבק עם המלאך: לא נכון!!!

אין סתם אצל יהודי!!! הכל בגזירת עליון!!!

והמלאך מתעקש: יש סתם... אני שרו של עשיו... אצל עשיו הכל **סתם... הכל נגמר בביוב... הנה אנוכי הולך למוות... אצל עשיו הכל בסוף מת... הכל נגמר סתם... הכל מסתובב סביב עצמו ומסתיים בקבר... שום דבר לא רלוונטי...**

והם נאבקים!!! והעלו אבק ברגליהם... על מה???

על כל מיני דברים **סתמיים** כאלו שיש ליהודי...

האם יש אצל יהודי סתם... או אין סתם???

ומה מתברר בסוף?? **שלא סתם!!!** לא סתם שרו של עשיו כ"כ נלחם... **לא סתם** הוא נזכר לצאת בקרב בדיוק עכשיו... כי בעוד מאות שנים יתברר שאותם פכים קטנים **וסתמיים** שיעקב אבינו חזר אליהם... הרי רבינו הרוקח והרמב"ן אומרים: שאותם פכים קטנים זה היה לא פחות ולא יותר פך השמן הטהור שממנו נעשה נס והדליקו ממנו את נרות הגאולה בזמן החשמונאים!!! פך השמן הזה הולך להאיר לנו את כל **הרגעים הסתמיים** האלו ששרו של עשיו דואג להחשיך אותם... פתאום התברר שהסיבה ששרו של עשיו כ"כ נלחם ביעקב על הסתם פכים קטנים האלו... כי שרו של עשיו ידע את הכח האדיר של נרות חנוכה... התפקיד של נרות חנוכה זה פשוט להאיר את החושך!!! להאיר את אור האמונה ולהבין שאין ססתם חושך...

אין סתם עצמים בלתי מזוהים בעולם הזה...

לכל חושך יש אור... אז יכול להיות ששרו של עשיו לא מרשה להדליק את האור!!! יכול להיות שברגעים אלו בדיוק שרו של עשיו נזכר לעשות "שביתה איטלקית" והוא תופס את יעקב על חם עם "פכים קטנים" ודורש הסברים מפורטים על כל מיני דברים סתמיים שקורים... וליעקב לא תמיד יש מה לענות... לא!!! אנחנו כעת לא מבינים כל דבר...

אבל מה שבטוח - אחד מהשתיים!!! או שיום אחד אנחנו עוד נדליק את נרות החנוכה ובכח האמונה... הרי מעט מן האור ידחה הרבה מהחושך ונבין שאין שום דבר סתם...

או!!! ש... שאם שרו של עשיו ימשיך להתעקש... פתאום תזרח לו השמש... פתאום הקב"ה יאיר את העולם ואז נבין כל מיני דברים שלא הבנו עד כה... מי שקוראים לו ישראל יודע ששום דבר לא מת... גם הנסיעה הזו שהתברר שהיא הייתה לחינם... וגם ההשתדלות הזו שעשינו והתברר שלא יצא מזה לכולם... ומי מדבר על טיפול רפואי היקר שנעשה והתברר שהוא לא הועיל... ומי מדבר על כל החיים שלנו שמלאים כל הזמן בהלוך ושוב סביב עצמנו שמה שהיה אתמול מת מחר... והסדר שעשיתי בצהרים מת בערב... והגיהוץ שעשיתי אתמול מתקמט מחר... הכל מת...

אז זהו!!! שעל זה!!! בדיוק על המדוכה הזו עומד אבינו יעקב מול המלאך של עשיו ונאבק איתו... והעלו אבק ברגליהם... ובסופו של דבר באמצע הויכוח הסוער האם הכל סתם או לא סתם... פתאום הגיע עלות השחר... ובבת אחת הכל התבהר... בבת אחת שיעקב אבינו לא מת... ושום דבר אצל יעקב לא מת... אין שום סתם אצל יהודי!!!

השחר הזה עוד יפציע... יום יבא ויתברר שאין שום רגע סתמי בחיים של יהודי... כל הצעת שידוך שלא יצא ממנה כלום... כל תקווה שהתנפצה... כל חובת השתדלות שסופה היה מפח נפש וכל הרגעים הסתמיים בחיים שלנו שעשינו מה שצריך לעשות כי צריך לעשות כי אנחנו יהודים הרי יום יבא ויתברר ששום דבר לא היה לחינם... לכל רגע יהיה את המשמעות החיה שלנו!!! אין רגע אחד

מת בחיים!!! אין כפית אחת שנכנסה לתוך פה של ילד יהודי ונגמרה בהחלפת טיטול בלילה... כל מעשה כזה מסתיים ב"ברוך אתה ה' אשר יצר את האדם בחכמה"!!! יש פה גזירת החכמה העליונה שהוא יתברך צריך כל מעשה שלנו והוא עושה עם זה משהו... מכל כוס מים של יהודי נהיה 'ברוך אתה ה'!!! שם שמים מתקדש על זה וזה נהפך מהווה לנצח!!! ולא נותר לנו אלא לכבד כל רגע כזה בחיים ולהבין שיהודי הוא מכונה שהופכת הווה לנצח!!! אה... אני לא מבין מה יש לקב"ה מכל מעשה קטן ליי? ? בסדר... מספיק שהוא יתברך מבין 'אל' כל מעשיהם... כדיוקו של הנפש החיים, שלא כתוב מבין 'את' כל מעשיהם, אלא מבין 'אל' כל מעשיהם... והפשט בזה: שה' מבין כל מעשה של יהודי 'אל' איזה שורשים מגיע ואיזה פעולות נשגבות הוא פועל... זה לא רק שה' רואה כל מעשה... אלא הוא מבין לאן זה פועל... מה שאנחנו לא מבינים וזה בסדר... מספיק שהוא יתברך מבין... העיקר שאנחנו נבין שאנחנו לא קטנים!!! אנחנו לא נגמרים כאן!!! יהודי שחי עם ה'... אז כל פעולה שלו בעצם החיים... זה דברים גדולים שהוא יתברך מבין!!!

יודע בשביל מה הוא צריך כל מעשה שלנו...

ע"פ קבלה: ברכת אשר יצר היא ברכה מאוד גבוהה!!! כי היא שייכת לספירת "חכמה"!!! שהיא הספירה כמעט הכי גבוהה... ולמה? ? ? כי כשמתמודדים מול פסולת... כאן התחושה היא כאילו זהו... זה באמת נגמר פה... כאן צריך אמונה **בחכמה העליונה!!!** שהרבש"ע הוא הרבה הרבה יותר גבוה ממה שאנחנו מדמיינים... שגם עם הפסולת יש לו מה לעשות... גם הפסולת היא לא סתם... תבין: כשבן אדם עומד מול כסף... הוא לא צריך לברך: אשר יצר את האדם בחכמה"!!! כי כאן גם אני מספיק "חכמולוג" שחושב ויודע ומבין מה יש לעשות ולהועיל עם כסף... כאן זה לא אגרוויסע חכמה... בשביל להעריך כסף לא צריך חכמה...

מתי צריך חכמה? ? ? כשמתמודדים מול פסולת... כשמתמודדים מול רגעים של הפסד וכילוי בחיים... של סתמיות... של מעגל החיים היומיומי... להכין אוכל ונגמר ושוב להכין... ושוב לנקות ושוב לכבס וכל מה שעשינו היום מת מחר...

מסוג המירוץ של החיים שמכלל ההיבטים זה נראה שישום דבר פה לא מוביל לשום מקום... כאן המקום לברך: אשר יצר את האדם בחכמה!!!

בשביל זה הקב"ה חכם!!! ואיפה שהחכמה שלך נאבדת ואתה כבר לא מבין מה אתה פועל ומה אתה עושה... כאן המקום שלך לסמוך על גזירת חכמתו יתברך שלא ידח ממנו נידח... ואין פעולה של יהודה הכי קטנה בעולם שהקב"ה לא עושה מזה את מה שרק הוא יתברך יודע...

ולנו לא נותר אלא ללכת לפי ההוראות!!! לקום בבוקר כמו יעקב אבינו... לפתוח את החלון ולהבין מה המשימה היומית... מה צריך לעשות היום... ואני עושה!!!

היום צריך לצאת לעבודה? מקל לח לבנה לוז וערמון???

אני הולך לעשות רצונו יתברך...

היום צריך להתחבש ולהסתבך עם כל מיני טיפוסים לא סימפטיים כמו לבן ועשיו? אז אני הולך!!! זה רצון ה'... אני לא צריך להבין... מספיק לי שה' יודע בשביל מה אני צריך להיות פה... אם יש לקב"ה מה לעשות עם ההימצאות שלי פה... אז אני פה למענו יתברך...

אז היום צריך ללכת לאט לאט לרגל המלאכה ולרגל הילדים שאני הביביסיטר שלהם?? אז אני פה... מה שצריך...

יעקב אבינו מלמד אותנו לקרא את המפה ולהבין מה ה' רוצה... ולא דווקא בעבודת ה'!!! לא דווקא במצוות ובמעשים טובים... אדרבה... יעקב אבינו מלמד אותנו שיש לה' עניין גם בפרנסה שאני מביא הביתה... יש לה' עסקים שוטפים עם התקשקשויות שיש לי עם כל מיני אנשים... ויש לה' עניין בכל דבר סתמי אחר שאני עושה בחיים... פה אני נהיה סולם מוצב ארצה **וראשו מגיע השמימה!!!**

פה אני מצד אחד איש העולם... עושה מה שצריך... ופועל לפי הנתונים היבשים... אבל מבין שאין סתם דברים!!! כל פעולה שלי יש לה פעולה למעלה... עושה פרי למעלה...

והיוצר יחד ליבם הוא המבין אל כל מעשיהם!!! הוא יתברך מה כל מעשה שלי פועל... ועל איזה שיברים הוא יושב...

וזה לא קל!!! זה לא פשוט!!! מאוד לא פשוט להיות איש העולם... להיות מקורקע לגמרי בעולם המעשה ומצד שני לזכור כל הזמן שאין שום דבר סתם... בשביל זה יש לנו פכים קטנים... יש לנו מידי פעם הבזקים והארורות וחיוכים משמים שהקב"ה מגלה לנו טפח ומכסה טפחיים מה אנחנו פועלים ע"י המעשים שלנו בשמים... אבל עיקר המטרה של ההארה הזו היא בשביל הדחיפה קדימה... בשביל להמשיך להאמין בזה גם כשלא רואים...

אבינו יעקב נקרא ישראל על שם המאבק הזה!!! המאבק הסופר עקרוני הזה!!! שאין סתם... אין שכחה... אין דברים כאלו מעצבנים שנגמרו בעצבים... יתן ה' ואת המסר הכ"כ קריטי הזה נאמץ לעצמנו... ונחיה כל מיני פינות לא מנוצלות בחיינו... לא נחכה בידיים שלובות מתי יגיע החיוך משמים... לא נמתין להבין מה קרה פה ואיך התברר שהכל לטובה... לא!!! נקדיש את ימי החנוכה הממששים ובאים להטעין את המצברים ולמלאות את הבטריות של פנסי האמונה שלנו לחיות באור והבנה שאין עוד מלבדו גם כשלא מבינים... שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד!!! ישראל- כי שרית!!! (מלוקט מתוך גיליון שלהבת).

אמא קוראת ליענקי... לבא מהר הבייתה... עוד מעט שקיעה...

בדורנו אנו "שקיעת החמה" זה משהו שלא אומר לנו כלום... אצלנו זה מושג הלכתי מובהק... במקרה הטוב זה אומר לנו שאוטוטו אי אפשר להתפלל מנחה או אי אפשר לאכול סעודה שלישית. חוץ מזה זה לא אומר לנו כלום... **אבל פעם???** כשעדיין לא היה חשמל... ולא פלורוסנטים... ברגע שהיתה מגיעה השקיעה כל האמהות היו קוראות לילדים מהר מהר להגיע הבייתה... תנחש למה?? כי כמו שהיום... אם עוד מעט הולך להיות הפסקת מים... העיריה עוברת עם רמקול ומודיעה בדרמטיות שמשעה תשע ואילך תהיה הפסקת מים... ואז אמא הולכת מהר... לפני השעה 9... ומזדרזת למלאות את המיחם ואת הסירים מים כדי... לא שיהיה מים... לא שיהיה מאוחר וכבר לא יהיו מים... **אז ככה בדיוק!!! פעם...** כל יום לקראת שקיעת החמה... אמא הייתה קוראת מהר מהר למוישי ויענקי שיבואו להתארגן... מה יש?? עוד מעט מגיע חושך... תזדרזו מהר לארגן ולמצא את כל מה שאתם צריכים ללילה הקרוב... כי ברגע שיגיע החושך אז זהו... כשיש חושך כבר מאוד קשה למצא דברים... וממילא: פעם בכל בית נורמלי... הרי הדקות שלפני השקיעה זה היה הדקות שכל אחד היה עסוק בעניינים האישיים שלו!!! כל אחד היה עסוק בלכתנן את הלילה ולהתארגן לכל פריט שידרש לו באותו לילה... כל אחד וההתארגנות שלו!!! אז אבא היה מוציא את כל הספרים שהוא מתכנן ללמוד בהם בלילה... ואילו מוישי היה אוסף את כל הגולות שהוא מתכנן לקחת אותם מחר לחיידר (שהרי הולכים מיד בעלות השחר לחיידר...) אמא היתה גומרת מהר מהר לבדוק את הביצים ואת החסה לארוחת ערב... ויענקי היה מחפש את הפיג'מה והגרביים... איפה שהוא הניח אותם היום בבוקר... כי אוטוטו שקיעה... ואחרי השקיעה זהו... אוהו... עכשיו זה כבר סיפור למצא דברים... כי עכשיו צריך להדליק את העששית הבטיחותית ולהתחיל להסתובב כמו בבדיקת חמץ... וחבל... **ואל תשאל... פעם יענקי היה מזלזל!!!** אמא הייתה קוראת לו מהחלון לפני השקיעה שיבא להתארגן ללילה והוא לא היה מתייחס... ו... ו... ואז כשהגיע הלילה ויענקי נזכר

לחפש את הילקוט... הוא לא מצא!!! והוא חיפש את השמיכה וגם לא מצא... וכל הלילה הוא היה עצבני ולחוץ... כי גם היה לו קר... כי היה חסר לו גרב אחת וגם שמיכה... והוא גם היה לחוץ... כי... כי הוא לא ידע מה עלה בגורל הילקוט שלו... כי... כי הוא לא זכר האם הוא הביא אותו הבייתה או לא... וכעת הרי אי אפשר לבדוק... כי לילה... ולאכול את התאנים שהוא קיבל מפייביש הוא לא יכל... כי את התאנים צריך לבדוק מתולעים... ו... והוא לא הספיק לבדוק לפני השקיעה... אז הוא גם נשאר רעב... וגם לא רגוע... וגם היה לו קר... מסכן יענקי!!! איזה לילה חשוך ושחור וקר עבר עליו!!! אבל אחרי כמה לילות כאלו הוא למד לקח... ולמחרת... כשאמא קראה לו לבא בשקיעה להתארגן ללילה הוא הגיע כמו ילד טוב... הוא הגיע בעוד יום ובדק שהכל נמצא... אירגן את ה"כסות לילה" שלו ליד המיטה... בדק את ה-3 תמרים מתולעים... והניח אותם יפה במקום ידוע... בשביל שיהיה לו מה לטעום בלילה!!! ואכן הלילה הזה היה רגוע... היה ליענקי שמיכה... וגם הילקוט נבדק ונמצא... וגם יענקי אכל ושבע... ברוך ה'...

בדיוק אבל בדיוק!!!

זו העבודה שלנו בימי החנוכה!

בימי החנוכה... ברגע שמגיע השקיעה... הקב"ה מופיע בחלון וקורא לנו... בואו... תתארגנו... תכינו כלים... אתם עם ישראל!!! ישראל זה מלשון **לוחם!!!** אתם צריכים להיות תמיד מוכנים למלחמה בתנאי שטח... אתם צריכים להיות ערוכים להתמודדות מול חושך... עלטה... מול ימי השנאה... אולי אנחנו לא כ"כ רוצים שזה יקרה... אבל זה קורה... ולכל אחד מאיתנו יש ימים קשים... יש את הימים העייפים... ואת רגעי החולשה... **וצריך להיות ערוך לזה!!!** צריך להכין כלים ולדעת איך להיות ישראל ושורה ולוחם גם בחושך מצרים... להיות יהודי נאמן גם מול ההתמודדויות הכי קשות... הקב"ה קורא לנו בימי החנוכה המאירים... קורא לנו מהר מהר לבא ולהתארגן... עכשיו יש אור... כעת צריך להזדרז ולנצל את האור הזה ולהכין ערכה לקראת ערב... להכין כלים ולרכוש ויטמינים לימים חשוכים...

אבא שבשמים קורא לנו שנזדרז להגיע בשקיעה... כשעדיין יש אור... כי...

כי אח"כ... כשפתאום נוחתים ליום של משבר... ליום של קושי בלי הכנה מראש... כאן פתאום מאוד קשה ליענקי להתמודד... הוא פתאום לא מוצא כלום... פתאום הכל נהיה קר ומפחיד וחשוך... כשמגיע רגע של הסתרה והתחושה היא "כי ארכה לנו הישועה ואין קץ לימי הרעה..." כשזו התחושה!!! בתוך החושך הזה מאוד קשה למצא פתח של אור... מאוד קשה להתעלות מעל החושך הזה... **בשביל זה כעת!!! בשקיעה!!!** כשיש אור יקרות של חנוכה... של אהבת הנס... עכשיו אבא שבשמים קורא לנו לזכור ולהזכיר ולשנן את כל החסדים והטובות שהוא עשה איתנו... ואת כל "הקץ בבל זרובבל לקץ... נושעת..." "שיהיה מוכן לרגעים קשים שאז נראה כאילו "אין קץ לימי הרעה..." ואז נזכר שבשקיעת החמה של חנוכה כבר הכנו את הקרקע... וניזכר שגם אם "בערב ילין בכי..." אבל אם "אליך ה' אקרא" אז אל דאגה: "כי רגע באפו חיים ברצונו..." ולא להבהל... אוטוטו מגיע הבוקר ו"לבוקר רנה..." את התעצמות הנפש האלו קשה מאוד למצא מתוך העלטה... מתוך החושך... צריך להכין אותם בשקיעה!!! כשיש אור...

כשיעקב אבינו עבר את מעבר יבוק... הוא העביר את כככל כל הנכסים הרבים שהיו לו... החל מהאמהות הקדושות וי"ב שבטי קה... וכלה בכל הצאן הרבות... השפחות... העבדים... הגמלים... והחמורים... את ההכל הוא כבר העביר... רק דבר אחד יעקב שכח: **פכים קטנים!!!** מבואר בספרים שהפכים קטנים האלו הכוונה הייתה לפכי שמן... פכים שעשויים להדליק אותם בלילה למאור... **ואת זה הוא שכח!!!**

הכל היה לו חוץ!!! חוץ מאור!!! השמש שקעה... הלילה החשיך... **יעקב נשאר עם הההההכל חוץ מאור!!!**

יעקב אבינו נשאר עם צאן ובקר שפחות ועבדים גמלים וחמורים... אבל בעלטה מוחלטת... הכל בכל מכל היה שם... חוץ מאור בעיניים!!! חוץ משמחה בלב!!! ו... ו... ועל זה יעקב אבינו חזר... **אמר יעקב אבינו: דעה קנית מה חסרת!!! דעה חסרת מה קנית!!!**

אדם שיש לו הההכל חוץ מאור בעיניים... לראות מה לעשות ולאיפה ללכת... מה יש לו...?? כלום אין לו... הפכים הקטנים האלו שוים לי עכשיו יותר מכל הצאן והבקר והגמלים והחמורים... אני אעזוב את הכל... ואלך להביא את הפכים קטנים האלו... שיעשו לנו אור בעיניים... ויראו לנו את הדרך...

קיי"ל: נר ביתו וקידוש היום נר ביתו קודם משום שלום ביתו!!! כתוב כאן: שכן אדם שיש לו אפשרות לקנות לחם לשבת או נר שיהיה בבית אור בשבת... הנר קודם לפת לחם... למה?? **כי עדיף לרעוב עם אור בעיניים!!! מאשר להיות מדושן עונג עם חושך בעיניים!!!**

אחת מהשאלות שמטרידות היום הרבה אנשים: איך קרה שבדור האחרון אחוזי הדכאון והדכודך הם הרבה יותר מאשר פעם?? יתירה מזו: איך יתכן שהסקרים מראים שאצל עשירים יש אחוזי דכאון יותר גבוהים מעניים??

את התשובה עונה יעקב אבינו: פונה יעקב אבינו לבניו: בני בני... שימו לב: אני... הרי ממוני חביב עלי יותר מגופי... אז איך בכלל קרה ששכחתי את הפכים קטנים?? איך זה קרה לי?? הרי את עצמי לא שכחתי... אז איך יתכן שאת הממון הזה שהחלטנו שהוא חשוב לי עוד יותר מעצמי... איך את זה כן שכחתי?? **נו... מה התשובה...?? פשוט מאוד:** כשיש כ"כ הרבה צאן ובקר עבדים שפחות גמלים וחמורים שצריך להעביר... כשיש כ"כ הרבה ממון... כ"כ הרבה שפע... זה היה כ"כ הרבה עד כדי שיכחתי את הפכים קטנים... אתה שומע?? כשיש כזה שטפון של עולם הזה... מה שקורה הוא שמרוב עולם הזה... שוכחים **להאיר** את העולם הזה... מרוב הדאגות **לאמצעים** שמביאים את האושר!!! שוכחים את האושר **בעצמו!!!** עני ואביון לא שוכח את האושר של החיים... כי אין לו כ"כ הרבה אמצעים להשיג את האושר שהם יכולים להטריד אותו ולהשכיח ממנו את האושר בעצמו...

הפכים הקטנים האלו היו לא סתם פחי שמן... בחתם סופר מובא שזה היה הפך שמן של חנוכה...

יעקב אבינו ידע שיבא יום שתגיע גלות יוון שעליה נאמר **שהחשיכה** עיניהם של ישראל... מה פירוש **החשיכה???** גלות יוון דאגה שיהיה הכל בכל מכל חוץ מאוד בעיניים!!!

יעקב ידע גם ידע שיום יבא... ויקום דור שיהיה בו שטפון של שפע... תזונה טובה במיוחד... טכנולוגיה מתקדמת... הכל בכל מכל... רק דבר אחד יהיה חסר לו: אור!!! דעת!!! מרוב שפע של מותרות ורעבתנות הם ישכחו את היעד של החיים אנשים יסתובבו ברחוב מדושני בשר ויחפשו... יחפשו את עצמם... יחפשו אור בעיניים... **אין לנו אלא אור פניך!**

היוונים לא עשו סנקציות... לא רצו להשמיד אותנו... לא חיפשו לעשות מצור עלינו... ולא להרעיב אותנו...

אדרבה: קחו הכל... שפע... תרבות הגוף... חכמת יוון... אבל חוץ מאור פני ה'!!! **חוץ מהתכנית הרוחנית של החיים!!!**

קח את החיים הכי בריאים... הכי משופעים... אבל בלי תכנית... בלי תכלית... סתם לחיות בשביל לחפש את החיים... ולחפש את החיים בשביל להבין שאין מה לחפש... אמר יעקב: רבים אומרים מי יראנו טוב... יבא דור אומלל שאנשים יסתובבו בו צמאים לקורטוב של טוב... מה אנחנו בסך הכל רוצים טיפה של סיפוק... טיפה נחת בחיים... קמצוץ של אושר... התחנן יעקב לקב"ה: רבים אומרים מי יראנו טוב--- **נסה עלינו אור פניך!!!**

תגלה לבניך... עם ישראל... שהאור מחכה להם באור פני ה'... טעמו וראו כי טוב -- זה ה'!!!

כפירים רשו ורעבו ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב...

ישנם הרבה ששואלים: איך?? איך זה קורה???

איך יכול להיות שאני אלמד כל היום ויהיה לי הכל עוד יותר ממי שסוגל עשרים אלף שקל בחודש?? מאיפה זה יגיע?? זה ינחת עלי מהשמים?? אז יש כאלו שמתחילים לספר סיפורים... איך שכל אברך דלפון הצליח לתת

להילדים שלו עם דירות... הסיפורים האלו הם אולי נכונים!!! אבל לא זו התשובה
האמיתית על השאלה... התשובה **האמיתית** היא: אנשים עובדים מאוד מאוד
 קשה... בשביל מה? בשביל הרכב היוקרתי? ? לא!!! בשביל הווילה? ? לא!!!
 אלא בשביל מה? ? בשביל אושר!!! זה שדורשי ה' לא יחסרו כל טוב... זה לא
 תמיד אומר שבהכרח יהיה להם רכב היוקרתי ווילה מפוארת של המיליונר... מה
 שכן יהיה זה השורה התחתונה... **השורה התחתונה זה אושר!!!** ואושר לא מגיע
 לא מכסף ולא מזהב ולא מעבדים ושפחות וגמלים וחמורים... אושר מגיע מאור
 בעיניים!!! אושר מגיע מבהירות!!! אני רואה... יש לי מה ויש לי לאן... ומה היעד
 שלי בעולם... **זה מה שיש רק ואך ורק לדורשי ה'!!!** (ויש עוד כמה דברים... ברור
 שבסוף יש גם ניסים ונפלאות... אבל עזוב... עוד הרבה לפני כן... אם אין לנו אלא מאור פניך...
 דיינו!!!)

בשביל זה נתן לנו הקב"ה את ימי החנוכה... חנוכה זה חג של בהירות!!! חג
 שבו אנחנו מדליקים אור ומסתכלים על כל החיים שלנו באור!!! בימים אלו
 אנחנו צריכים להתיישב בדעתנו ולחשוב רגע רגע... מה אנחנו עושים פה...
 בשביל מה אנחנו פה... לאן זה מוביל... לאן זה חותר... אז יתכן שעכשיו במקרה
 הכל טוב... אז אין לי כ"כ על מה להתלונן... אבל למה לפעמים הולך קשה? ?
 למה לפעמים הכל תקוע...? ? **יש כאן בירה דולקת!!!**

הבירה הזו דולקת ומתרוצצת ומרצדת לאיזושהי מטרה!!!

הגיע הזמן לעצור רגע את שטף החיים... לעמוד בשעת בין הערביים... ברגע
 שבין אור לחושך... ברגע שלפני שנהיה חושך... ההההלו... למה יש לפעמים
 חושך בחיים? ?

מה הקב"ה רוצה בחושך הזה? ? למה לפעמים ההשגחה העליונה מגלגלת
 כל מיני דברים שלא מתנהלים כמו שהיינו רוצים? ? האם באמת כל התכלית
 היא בשביל שנרוץ אחרי סגולות וישועות שיעקפו לנו את הבעיות? ? סוף סוף
 יש אבא שבשמים שהוא פה!!! הוא רוצה משהו!!! הוא מוביל פה את המערכת
 לאיזושהי תכלית... אז לאיפה זה חותר? ?

... ואתה עוד מדמייך- קורא יקר... שאני עכשיו הולך לענות לך על השאלה

הזו?? לא!!! טעות בידך!!!

צר לי מאוד... בכתב גרפטי כזה ובחוברת חובבנית שכזו אני לא יכול לתת מענה לכאלו שאלות מהותיות... אם אתה רציני... אם זה באמת מעניין אותך... אז קדימה!!! תהיה רציני תתנער מהשטחיות ותתחיל לבדוק את השטח...

לא זכור לי שהתייעצת איתי בדירה האחרונה שקנית... לא שאלת את אדון אז נדברו מה דעתו בעניין... למה לא??? כי אז נדברו הוא טוב בשביל "בין גברא לגברא..." הוא טוב בשביל דרשות שבע ברכות... אבל בדברים רציניים אתה לא סומך עלי... אז קדימה... אם הנושאים שהעליתי עכשיו הם כבידי משקל בשבילך... אם הם נושאים ששווה לפתוח אותם אחת ולתמיד בצורה רצינית... אז בבקשה!!! אני סומך עליך שכשאתה רוצה לבדוק משהו בצורה רצינית... אתה יודע ללכת לאנשים המתאימים. מה שנקרא ל"גורמים הרלוונטיים..." אבל מה שברור: כמו שאתה הבנת טוב מאוד שלא סוגרים חוזה לפני שמתיעצים עם אנשי מקצוע... ככה אל תרפה!!! תפתח את הנושאים האלו... תתחיל להשקיע בשאלות מהותיות... מה התפקיד שלנו בעולם... ולאן אנחנו רוצים להגיע... זה חשוב!!! חשוב מאוד!!!

כי לא דבר ריק הוא ממכם כי הוא חייכם!!! כפשוטו!!!

בשביל זה יש לנו תחנה כעת... באמצע החורף... שמונת ימי חנוכה... לא רק בשביל לעשות מפגשים משפחתיים ולא רק בשביל לנסוע להדלקה של הרבה... וגם לא רק בשביל לעשות פלפול ב"כבתה זקוק לה..." בימים אלו בעיקר צריך להתמקד בהתבוננות!!! בהעמקה!!! בתחנת ביניים שמטרתה לחשב מסלול... ולחשוב מה אני... מי אני... לאן אני חותר... והכל באור!!! לחשוב עם אור!!! עם בהירות!!! בידינו הבחירה האם לצאת מחנוכה עם ארבע קילו יותר בגלל הסופגניות... או עם אור ועושר פנימי לתכלית שלי בחיים... בידך!!! רק בידך!!!

הלכה (בקרוּב ממש) למעשה

הסיפור החשון... אבל בסוף בסוף הוא נגמר וגם יגמר עם האור של חנוכה...

רוני ג'קי וג'ידי התיישבו לנוח על שפת הים... לאחר פעילות ספורט ימי!!! ואז רוני שם לב שג'קי מהורהר...

מה קרה ג'קי??? מה מעיק עליך??? משהו מפריע לך??? ג'קי לא ענה... רוני הסתכל לו עמוק בעיניים והבין!

כן... רוני מבין את ג'קי... הם באותה סירה!!! אמנם אצל רוני הרקע הוא אחר ולכן הרבה פחות קשה מג'קי... אבל עדיין!!! הוא מבין אותו... כן... רוני וג'קי הם בנים למשפחות טובות!!! רוני זה אהרן!!! הוא בן למשפחת כהנים מיוחסת ממשמרת חרים... אבל הרוחות הזרות עשו את שלהם... וההשפעה של היוונים ששולטים כבר עשרות שנים בא"י נתנו את אותותים... אבא של רוני התחיל טיפ טיפה להתגלש... זה התחיל בדקויות של חוסר זהירות באכילת חולץ על טהרת תרומה... ואז כתוצאה ישירה מזה הוא איבד את מעמד ה"חברות" שלו וממילא אחיו הכהנים התחילו להיבדל ממנו... ומאז הוא הרגיש חסר זהות ולא מחובר והוא כבר הראה סימני בורות בנט"י ועמארצ'ת בדברים בסיסיים... ואז הגיע שלב שכבר לא היה לו דריסת רגל בשטיבלאך של הכהנים (תחשוב שיש לך כהן שלא יודע להיזהר מטומאת מת... אתה לא יכול להתקרב אליו... המשקפיים שלו יכולים לעשות אותה טמא שבעה... מתחשק לך הרפתקאה כזו...??? אין לך מה לאכול שבוע שלם...) ומכאן הדרך קצרה... היוונים במקביל התחילו לקרוץ לו והוא התקבל בזרועות פתוחות בביהמ"ד של המתיוונים... עד שיום אחד ר' שלוימה הכהן נטש את עירו ענתות וערק עם זוגתו ושני ילדיו הקטנים להתגורר בקיסריה... אהרן בן הארבע היה אז אמנם בגיל מאוד קטן... אבל הוא הספיק לטעום טעם של בית יהודי... הוא אפילו זוכר את עצמו בזכרון עמום אוחז ביד אביו ועולה לירושלים לרגל... אהרן אפילו הספיק לטעום טעם של שלחן שבת... ואז היהדות שלו נקטעה!!! השם אהרן הומר ל-רוני... צורתו היהודית השתנתה ללא היכר והוא עבר לבית ספר יוני בקיסריה... שם הוא השתלב בחטיבה עירונית והתקדם בלימודי אקדמיה

ופיתוח הגוף וכיום הוא בגיל 13 וחצי...

בכיתה ו' לראשונה הוא הכיר את ג'קי!!!

לג'קי יש סיפור דומה אך שונה... ג'קי גם מגיע ממשפחה יהודית חשובה!!! סבא שלו יושב עד היום בסנהדרין קטנה שבהר הבית... גם ג'קי עבר תהליך של התייוונות אבל בגיל הרבה יותר מבוגר!!! רק לפני שנה עוד קראו לו יעקב... הוא היה גר במצפה... מדובר במשפחה של פרושים בני עליה משבט בנימין, שתורתם אומנותם בתובענות בלתי מתפשרת... אלא שאבא שלו גם עבר איזה תהליך עגום... זה התחיל מתקופה שהוא לא היה שקוע מספיק בלימוד והייתה לו גם איזה מעידה רוחנית נקודתית!!! (מסוג הדברים שעליהם נאמר: אל תהרהר אחריו ביום שודאי עשה תשובה בלילה...) אבל כנראה שלא היה לו מספיק מי שיגיד לו ששבע יפול צדיק וקם... ומרוב הלם מהנפילה הרוחנית שלו... הוא היה בטוח שה' שונא אותו ואין לו כבר מה להפסיד... ומכאן זה התגלגל לנפילות הבאות... ואז זה התפרסם ואז במשפחה המורחבת זרקו אותו "צא טמא ממחננו" וזה מה שאכן קרה... יום אחד בהיר הוא הוציא את הבנים מהחדרים והבנות מהבית יעקב והופ!!! ערק לקיסריה... שם קיבלו אותו בזרועות פתוחות... ויעקב שעד לפני חודשיים היה עסוק בגירסא של מכשירין טבול יום ועוקצין... לפתע מצא את עצמו מתייוון המום!!! שמו הוחלף מיעקב לג'קי... (הצוות המקצועי של המתיוונים התמסרו להשכיח ממנו כל רגש יהודי... הם נעזרו בפירות טבל וערלה ובספיחי שביעית כדי לטמטם את מוחו... השקו אותו גם נאגל וואסער כדי שהרוח רעה של בת מלך גם תשתתף במאמץ...) יש לציין שבהתחלה זה היה לא פשוט!!! ג'קי המדובר התקשה להשלים... (כמובן שהיה ניסיון להפעיל עליו גם לחץ מצד המשפחה אבל בנסיבות הקיימות זה לא חוקי... חוץ מזה שהם הספיקו לשרוף קשרים ולהעמיק את הקרע כשעדיין לא היה מאוחר... וכשהתגלו ממדי האסון זה כבר היה באמת מאוחר...) ג'קי עבר תהליך לא פשוט!!! הוא היה מבולבל לגמרי... אבל הזמן עשה את שלו... סו"ס ג'קי הוא ילד בגיל 11... והסביבה כולה זועקת יוון... זה ארך שנה תמימה!!! לבינתיים מלאו לג'קי 13 והנה אנחנו כאן... רוני וג'קי בחוף הים בשבת!!! ורוני מסתכל בעיניים של ג'קי ומבין!!! אה... שבת???

כן... מי האמין... עד לפני שנה וחצי לא העזתי לצאת לרשות הרבים עם חתיכת עוגה פחות מכרוגרת!!! והנה עכשיו??? הגעתי לכאן חופשי עם תרמיל וגלגל ים ענק על הגב שלי... איך זה יכול להיות??? בדיוק למדתי את הלכות שבת... נבחנתי על כל הל"ט אבות מלאכות וגם על התולדות... יחד הקפדנו על כל גזירות חז"ל.

וכשהעזתי להישען על חמור בשבת צעקו עלי... אסור להשתמש בבהמה בשבת גזירה שמא יתלוש זמורה כדי להנהיג אותה... והיום אני תולש פה עלים על ימין ועל שמאל... פעם את שושי הקטנה בעגלה ע"ג עפר תיחוח הגיע מיישהו וצעק עלי אתה חורש בשבת אליבא דרבי יהודה... והנה היום אני עושה פה בורות ומגדלים בחוף כאילו לית דין ולית דיין... ג'קי היה מאד מבולבל... השינוי הזה לא נתן לו מנוח... רוני ניסה להרגיע את ג'קי... תקשיב... נכון פעם זה היה אסור לך כי אבא שלך אמר לך שאסור... אבל עכשיו אבא שלך אומר לך שמוותר!!! אז מותר!!! ג'קי הקשיב... חשב... טוב... אולי אתה צודק... זאת אומרת: ברגע שאבא שלי אמר לי שמוותר... אז מה אני אעשה... זה החינוך שלי... אז מותר לי... (מיותר לציין שזה לא נכון, אנחנו רק מתארים כאן הגדרה של "אומר מותר", אבל למעשה על זה נאמר: "איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו שאסור לשמוע לאביו לעבור על חילול שבת) ואז דני נכנס לשיחה!!! אוי דני... בדיוק דני חסר לנו עכשיו... דני זה סיפור טרי טרי... דני זה בחור שהגיע בכוחות עצמו לכאן!!! אצלו זה לא כמו אצל רוני וג'קי... הם הגיעו לכאן בעקבות ההורים שלהם... (רוני בגיל 3 וג'קי בגיל 11... אף אחד לא שאל אותם... יום אחד אבא ואמא לקחו אותם לכאן והעמידו אותם בפני עובדה) אבל דני זה מתיוון אמיתי!!! הוא בעצמו... בהחלטה שרירותית... בגיל 13... יום אחד הוא החליט לנתוש וערק לקיסריה ונכנס להשתלב בחטיבת ביניים שלנו... וכשהוא שמע אותי מרגיע את ג'קי ש... שפעם היה אסור והיום מותר... הוא התערב בגסות ואמר: אני עושה במזיד!!! אני יודע שאסור לי... אבל אז מה... אני בכל זאת עושה!!! ואז דני הוסיף כממתיק סוד: אתם יודעים... לאחרונה היה לי קשר עם איזה צדוקי שהוא חידש לי שחילול שבת זה רק ביום השבת... לא בלילה!!! (חס ושלום! זו טעות שהיו כמה שטעו בה... יש

על זה כמה ילפותות לרבות יום ולרבות לילה ואכמ"ל) כך שבלילה אני לגמרי חפשי... עושה מה שאני רוצה... וביום אני גם מחלל שבת אבל קצת מפחד מזה... סו"ס הייתי דתי עד לא מכבר... רוני וג'קי נעו באי נוחות... הם לא אוהבים את דני... הוא מדבר בגסות... זה לא היהודי שהם מכירים מהעבר ומתרפקים עליו... תכל'ס... קורא יקר: הייתי יכול אולי לעשות מהסיפור הזה פרק א' ופרק ב'... אבל זה מידי קשה!!! מידי מר!!! אי אפשר להשאיר את זה עד כדי כך מדמם!!! אז בא נסיים את זה בטוב...

חלפו כמה חודשים... ומנורה הוצבה בבית המקדש והודלק בה שמן זית זך וטהור שהאיר את כל העולם כולו והבעיר את הניצוץ היהודי הכי רחוק באש של געגועים ואהבה לשוב לה'... ושלושת תלמידי הגימנסיה רוני ג'קי והוריהם וגם דני מצאו את עצמם יום אחד נכנסים בראש מורכן לבית חיינו... הם השתחוו שם בפשוט ידיים ורגלים ובכו ובכו... בכי של חרטה... בכי של געגועים... בבכי יבואו ותחנונים אובלים... וכעת לחידה: גם רוני, גם ג'קי, וגם דני... שלושת יצטרכו להקריב קרבן חטאת על חילול שבת יחד עם עוד רבבות מתיוונים נוספים שכעת שבו לצור מחצבתם... וכעת החידה היא: כמה קרבנות כל אחד צריך להקריב? מי יודע אולי זו הסיבה שסוגיה ההלכתית הראשונה שלמדו המתיוונים ובניהם כדי "כלל גדול" זו הייתה הסוגיה ההלכתית הראשונה שלמדו המתיוונים ובניהם כדי לדעת להיערך לקראת ההלוואה מהבנק לצורך הקרבת סדרת החטאות...

הספרים שיצאו לאור, בס"ד

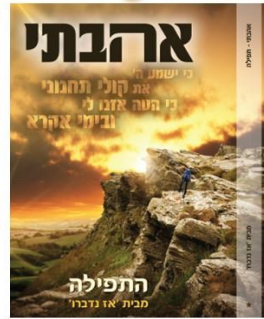
מסערת דשמיא
Saffar Publishers

"אז נדברר"

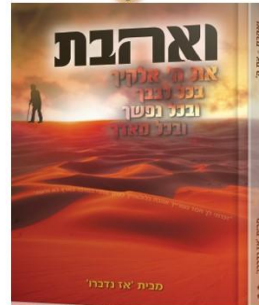
גורם - אביגיל, אשק בילינג, ניל היילי
לול בילינג הייבט, ריסן- אוק
למלודפיקס, ולטל צייקל אמור אגל הילריק?
דוד ודוד...

החטא (אשור) - אטילה
קסי אשיר ופמאוו הישר זק בורא
זאק, הייבט?

ולחך דרזים זק (גונץ שקבל און הבורא ואל
אסלי אשור?
באן צייקל אקבל זאג באהבה.

דונני קדושה ואלהיך הדינתי, אדגל אלהי
לא'ו- בדוד, אסליבויג ואלדולוח...

מוקדי המכירה ברחבי הארץ:

ירושלים:

רח' נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח' בן עזיאל - 054-8491554

בית וגן - משפחת נוישטט רח' הרב פראנק 29

רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281

רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684

אופקים - משפחת שפירא: 053-4112035

אחיסמך-שרגל 052-7171721 שבט אשר 9

שלב ב': 0534162979

אלעד - 03-9073067

אשדוד - הרב צור - 050-4120311

ביתר עילית - אזור רמי לוי - 054-8450998

בית שמש - נהר הירדן 9 ר"ב 058-3294147

בני ברק - קיבוץ גלויות 9 - 055-6728458

חזו"א 34 052-7117271

אזור רח' הרב קוק - 0527603814

חיפה: פולק, גאולה 15, 052-7683095

טבריה - 054-8441354

מודיעין עילית: קצות החושן 14, 052-7174781

חפץ חיים 14 - משפחת דרבקין - 089742750

גרין פארק 0527644795

נתיבות - הר' גרשונוביץ 42 089934274

עפולה - 052-7686876

פתח תקוה - (מרכז העיר) 0504124235

צפת - 052-7181828

רחובות - 0533185792

רכסים - 054-8415410

תל ציון - 052-7150166

תפרח - לימן - 055-6705003

לרכישת כמויות: 054-8446691

